

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

ДІАЛОГ, А НЕ МОВА ВУЛИЦІ

Ранкове засідання 18 липня

На початку пленарного засідання у сесійній залі зареєструвалися 243 народні депутати. «Нашоукраїнці» та «бютівці» були присутні у Верховній Раді, проте не реєструвалися. На пропозицію фракції БЮТ Голова Верховної Ради України Олександр Мороз повторно оголосив про припинення існування у парламенті коаліції демократичних сил, з огляду на те, що її кількісний склад став меншим, ніж передбачено законом. І повторно оголосив про реєстрацію у Верховній Раді антикризової коаліції депутатських фракцій Партії регіонів, СПУ та КПУ у складі 239 народних депутатів, які особистими підписами підтвердили свою згоду увійти до коаліції. Опісля О. Мороз повідомив про заяву від ще трьох парламентаріїв (із фракції БЮТ) про входження до антикризової коаліції — Олександра Борзих, Михайла Зубця, Володимира Толстенка. Тож парламентська коаліція нині налічує 242 народні депутати: 186 — від Партії регіонів, 29 — від СПУ, 21 — від КПУ, 4 — від БЮТ і двоє з «Нашої України».

Потім головуючий надав слово для виступів представникам усіх депутатських фракцій. Олександр Баранівський (СПУ) наголосив, що блокуванню повноцінної роботи парламенту вже немає жодних пояснень, і це не розуміють люди, яких передусім цікавлять зовсім інші проблеми, — що буде з цінами, енергоносіями тощо.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Анастасії СМОТКІНОЇ.

КОРОТКО

- У Севастополі до осені відбудеться об'єднання двох організацій ветеранів-«афганців».
- Виробництво бензину в Україні в січні—червні скоротилося на 12%, дизельного палива — на 23,5%. (Держкомстат)
- На Івано-Франківщині у дорожньо-транспортній пригоді загинуло троє осіб. (УНІАН)
- На українських АЕС п'ять із 15 енергоблоків перебувають у ремонті.
- На Житомирщині зливи частково розмили дорогу регіонального значення Виступовичі—Могилів-Подільський.
- Звільнено з-під варті неповнолітнього українця, затриманого за участь в акції антиглобалістів у Санкт-Петербурзі.

■ НОВИНИ

Пенсіонерка-мільйонерка

Пенсіонерка із закарпатського села Середне стала мільйонеркою. Вона «зірвала» джек-пот лотереї «Телефортуна». Виграш становить 1 055 500 гривень. На запитання, куди новоспечена багатійка витратить «скажені» гроші, 60-річна жінка-інвалід відповіла, що частину виграшу планує витратити на лікування, а решту — на допомогу дітям та онукам. Загалом за шість років, що в Україні існує державна лотерея «Телефортуна», її шанувальники виграли понад 20 мільйонів гривень.

Газопровід-нелегал

Нелегальний газопровід у Тернопільській області знайшли співробітники Управління з боротьби з економічною злочинністю. Виявилося, що голова правління одного з відкритих акціонерних товариств протягом 2005—2006 років незаконно надавав споживачам послуги з транспортування природного газу (3,1 млн. куб. м), використовуючи потужності газопроводу, що не був

прийнятий на баланс зазначеного товариства. Внаслідок протиправних дій правопорушник незаконно одержав оплату від споживачів на загальну суму понад 135 тис. грн., передає «ЛІГА».

СБУ ловить шпигунів

З початку року співробітниками СБУ припинено шпигунську діяльність 11 іноземних громадян, ініційовано дострокове відкликання з України трьох іноземних дипломатів. Про це йдеться у прес-релізі, розповсюдженому прес-центром СБУ під час підсумкової колегії СБУ за результатами першого півріччя 2006 року.

Також повідомляється, що під час контррозвідувальних заходів проведено один демарш — стосовно офіційних представників іноземної розвідки. За державну зраду засуджено двох громадян України, що були завербовані іноземною спецслужбою і працювали в інтересах іноземної держави. порушено кримінальні справи щодо восьми осіб за дії, пов'язані з передачею іноземній стороні інформації, що є власністю держави, передає УНІАН.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Повторне подання

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз повторно підписав і направив Президентові України Віктору Ющенку подання від антикризової коаліції на призначення Віктора Януковича Прем'єр-міністром. Про це повідомив сьогодні в розмові з журналістами представник фракції СПУ Іван Бокий. За його словами, на даний час подання вже в секретаріаті Президента, передають кореспонденти Укрінформу.

Москва збирає президентів

21—22 липня в Москві відбудеться неформальний саміт глав держав СНД. До участі у ньому запрошено і Президента України Віктора Ющенка. Чи полетить до Москви український президент, поки невідомо. Його рішення залежатиме від політичної ситуації у країні. Про це повідомила заступник прес-секретаря Президента Лариса Мудрак.

Війна на Близькому Сході

Близькосхідний конфлікт швидко переростає в стадію великомасштабної війни. Ізраїльські ВВС уже бомблять не тільки терористів, а й об'єкти інфраструктури Лівану на всій території країни — шляхи, мости і аеропорти.

Бойовики, що спочатку говорили про намір атакувати лише військові об'єкти, відповідають ракетними обстрілами житлових кварталів ізраїльських міст. Учора представник ізраїльського Кабінету міністрів повідомив, що країна готова почати переговори про долю ліванців, котрі перебувають в ізраїльських в'язницях, щоб розв'язати конфлікт із «Хезболлою». Бойовики цього руху викрали двох ізраїльських солдатів, щоб змусити Ізраїль звільнити ліванців із в'язниць. Однак поки що не ясно, чи говорив глава служби безпеки Ізраїлю Аві Дітчер від імені всього Кабінету міністрів, чи він висловив свою особисту точку зору, виступивши на радіо ізраїльської армії. Адже до тепер Ізраїль заявляв, що не починатиме переговори з терористами.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На 26-му кілометрі автодороги Київ—Одеса відбулося урочисте відкриття транспортного вузла за участю в. о. міністра транспорту та зв'язку Віктора Бондаря, голови «Укравтодору» Вадима Гуржоса та голови Київської облдержадміністрації Віри Ульяненко.

На знімку: на тубі грає музикант оркестру 72-ї окремої механізованої бригади Руслан Циганець.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Ліків немає

До медзакладів Харкова викликають інвалідів Великої Вітчизняної війни для диспансерного обстеження.

Згідно з додатком, випискою із Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (п. 1 ст. 13), лікарі повинні співписувати рецепти на безплатні ліки інвалідам Великої Вітчизняної війни незалежно від того, є ці ліки чи нема у переліку, затверджені Міністерством охорони здоров'я України для закупівлі медичними закладами для пільгового контингенту інших категорій. Але в реальному житті цього немає. Дуже просимо міністра охорони здоров'я зобов'язати медичні заклади виконувати закони України та Конституцію України в частині безкоштовного отримання ліків інвалідами війни за рецептами лікарів.

Г. ГЕДРОЙЦЬ,
голова Харківської
обласної ради інвалідів Великої
Вітчизняної війни, полковник.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Підтримали антикризову коаліцію

Слідом за позачерговою сесією Одеської обласної ради, що підтримала «конституційні дії антикризової коаліції у Верховній Раді України», сесії з аналогічним порядком денним пройшли в 19 з 26 районів Одеської області. Це саме питання було розглянуто на сесіях трьох міських рад. Депутати районних і міських рад ухвалили рішення, в яких висловлюється їхня стурбованість ситуацією, що склалася у Верховній Раді. У прийнятих сесіями зверненнях на адресу Президента України Віктора Ющенка міститься прохання особисто втрутитися в ситуацію і внести пропозицію про призначення Прем'єр-міністром країни Віктора Януковича. В даний час в Одеській області відбуваються сесії сільських рад, на яких розглядається політична ситуація в Україні.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Недовіра голові райдержадміністрації

Ще 16 червня цього року Дунаєвецька районна рада Хмельницької області двома третинами голосів висловила недовіру голові райдержадміністрації Наталії Роховій. Та хоч рішення про недовіру направлено до облдержадміністрації, Кабінету Міністрів і Президента України, Н. Рохова й досі обіймає цю посаду. Райрада вважає, що така ситуація призводить до паралічу районної виконавчої влади, а тому 5 липня 2006 року її президія ухвалила відкрите звернення до Президента та Кабінету Міністрів України. «Якщо 2004 року залишалися незасіяними 6365 га землі, 2005-го — 14864 га, то 2006 року вже майже 25000 га землі залишається без обробітку», — йдеться у надісланому до редакції «Голосу України» зверненні. Тому в січні—грудні 2005 року в 1,5 разу збільшилася кількість зареєстрованих у державній службі зайнятості безробітних, які проживають у сільській місцевості, а за 5 місяців 2006-го ця цифра порівняно з 2005 роком зросла в 1,4 разу. «Депутатам районної ради соромно, що голова райдержадміністрації дискредитує добре ім'я Президента, привселюдно демонструє неповагу до вищого представницького органу в районі, намагається подати справу недовіри так, нібито її це не стосується і на її дії не впливає, а адміністрація, яку вона представляє, начебто ефективно працює», — наголошують члени президії райради. У зв'язку з цим вони закликали Президента «правильно оцінити поведінку свого представника на Дунаєвеччині та вирішити питання відповідно до Конституції України».

Вл. інф.

Тепло для шкіл і лікарень

Луганська облдержадміністрація планує забезпечити всі школи і лікарні регіону індивідуальними котельнями. Як повідомив заступник голови облдержадміністрації Олег Титамир, передбачається, що компанія «Газтепло» установить у бюджетних закладах індивідуальні котельні за свій рахунок. До кінця цього тижня облдержадміністрація визначиться з низкою заходів стосовно впровадження індивідуальних котелень, з розміром необхідних для цього коштів. «Я думаю, ми зробили досить серйозні зрушення в цьому напрямі. Він для нас пріоритетний», — наголосив О. Титамир.

■ У НОМЕР

Врахувати інтереси всіх політичних сил

Широка коаліція в парламенті існуватиме, а в її рамках буде враховано інтереси всіх політичних сил. Таку думку на вчорашній прес-конференції висловив колишній Голова Верховної Ради і лідер Народної партії Володимир Литвин. Його однопартійці після політичної ради майже одностайно погодились утримуватися від акцій на підтримку будь-якої коаліції. Нині, переконані народники, треба відійти від «вуличних заходів», а такі загальнодержавні проблеми розв'язувати на «круглих столах» за участю людей переважно з духовної сфери.

Водночас Володимир Литвин не бачить можливості для дострокового припинення повноважень нового парламенту і проведення дострокових виборів: «Не будемо бажане видавати за дійсне... Не може бути дострокових виборів до Верховної Ради, оскільки нікому взяти на себе відповідальність за прийняття цього рішення і нікому прорахувати наслідки цього рішення». А якщо і будуть дострокові вибори, не виключив колишній глава парламенту, то вони будуть двосторонніми: і Верховної Ради, і Президента.

Андрій АБРОСИМОВ.

«Ми заявили про перехід в опозицію, і опозиційна діяльність передбачає, що буде створено тіньовий Кабінет Міністрів». (Член фракції «Наша Україна» Микола КАТЕРИНЧУК; УНІАН.)

Діалог, а не мова вулиці

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 18 липня (Початок на 1-й стор.).

Євген Кушнарьов (Партія регіонів) закликав новітніх опозиціонерів навчитися працювати в тому статусі, в якому вони нині опинилися. Водночас запевнивши, що коаліція дивиться на опозицію не як на ворогів, а пропонує конструктивний діалог та співпрацю — очолити низку парламентських комітетів, посаду заступника Голови Верховної Ради. «Для України має вирішуватися тут, у сесійній залі, а не на вулицях», — сказав Є. Кушнарьов.

Найбільшою сенсацією, як зазвичай, став виступ лідерки БЮТ Юлії Тимошенко. Вона заявила, що повторне оголошення про створення у парламенті антикризової коаліції — це не перемога, а, навпаки, свідчить про те, що все було зроблено незаконно. Юлія Володимирівна назвала події у парламенті «справжнім політичним переворотом» і звернулася до своїх колег із фракцій «Наша Україна» та БЮТ із закликом скласти свої депутатські мандати, щоб парламент було розпущено. І звернулася до Президента України з вимогою «припинити переворот у парламенті», призначивши повторні вибори.

Анатолій Кінах, виступаючи від фракції «Наша Україна», запропонував відійти від емоцій, ультиматумів та амбіцій і згадати про спільну відповідальність перед державою з огляду на

напруження соціально-економічної ситуації у державі. А. Кінах наголосив: нині принципово важливо, щоб кожен крок парламенту відповідав Конституції та Закону. Від імені «Нашої України» він привітав крок оголошення антикризової коаліції чітко, згідно з вимогами законів і заявив, що «Наша Україна» віднині офіційно перебуває у меншості, тобто в опозиції. А. Кінах також акцентував увагу на потребі налагодити ефективні взаємовідносини між більшістю та опозицією заради контролю влади з боку суспільства.

Лідер Комуністичної партії Петро Симоненко та-

кож підтримав думку, що блокування роботи парламенту йде врозріз з вимогами виборців. І запропонував лідерці БЮТ та її соратникам негайно скласти депутатські мандати, щоб решта парламенту змогла розпочати працювати. П. Симоненко закликав не зволікати з обранням керівників парламентських комітетів, а Президентові — внести на затвердження Верховної Ради кандидатуру прем'єра.

Глава парламенту О. Мороз так прокоментував заклик Ю. Тимошенко про складання депутатських мандатів: це нічого не вирішує, адже згідно з виборчим законом після складан-

ня депутатами своїх повноважень до парламенту проходять наступні кандидати з виборчого списку партії чи блоку, зареєстрованого у ЦВК. До того ж за дострокове припинення депутатських повноважень повинна проголосувати сесійна зала.

На вечірньому засіданні, після численних перемовин та консультацій лідери фракцій мали погодити проект постанови Верховної Ради про розподіл парламентських комітетів між коаліцією та опозицією.

Учора депутати вітали з днем народження своїх колег — Романа Забзалюка, Юрія Ключковського та Герогія Скударя.

Під час перерви, оголошеної головуєчим для консультації щодо обрання керівництва та персонального складу комітетів Верховної Ради, у залі відбулися збори народних депутатів, які входять до парламентської коаліції. Присутні 235 парламентаріїв одностайно підтвердили попереднє рішення коаліції про висунення кандидатом на посаду Прем'єр-міністра України лідера Партії регіонів Віктора Януковича.

*Юліана ШЕВЧУК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.*

■ ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Стратегічним — стабільну роботу

У Верховній Раді зареєстровано законопроект про внесення зміни до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» (реєстр. № 1149). Його автори, народні депутати Володимир Бронніков та Олексій Кучеренко, пропонують внести доповнення до чинного закону, виключивши зі сфери його застосування норму стосовно здійснення процедур закупівлі товарів, робіт і послуг державними (казенними) підприємствами та господарськими товариствами у випадках, якщо вони є суб'єктами природних монополій або діють на суміжних з ними ринках у сфері електроенергетики, залізничного транспорту, теплопостачання, транспортування нафти та газу, водопостачання та водовідведення. А також тих, що реалізують продукцію та послуги за регульованими цінами і тарифами або є суб'єктами господарювання, які діють у сфері ядерної та радіаційної безпеки, ліквідації аварійних або небезпечних ситуацій, діяльність яких підпадає під регулювання Закону «Про природні монополії» та спеціального законодавства у відповідній сфері. На думку авторів законопроекту, ці зміни сприятимуть стабілізації діяльності стратегічно важливих підприємств напередодні опалювального сезону, зниженню загрози виникнення надзвичайних ситуацій, створенню умов стабільного забезпечення населення та господарюючих суб'єктів житлово-комунальними та транспортними послугами. Народні депутати вважають, що у такий спосіб буде створено кращі умови для роботи стратегічно важливих підприємств напередодні опалювального сезону, що дасть можливість знизити загрозу виникнення надзвичайних ситуацій тощо. Важливо, що цей законопроект відповідає вимогам стосовно приведення чинного українського законодавства про порядок здійснення державних закупівель у відповідність з міжнародними принципами законодавства ЄС у цій сфері.

Зранку під стінами парламенту знову вирували пристрасті. Активісти БЮТ та «Пори» заблокували всі головні входи до будинку на Грушевського, 4, не пропускаючи народних депутатів. Проте народні обранці змогли спокійно потрапити до парламенту через інші входи. Вуличне протистояння «Пора» проводила з такими вимогами: негайно, до 19 липня, розпустити Верховну Раду, скласти депутатам із фракції БЮТ і «Наша Україна» свої мандати, створити спільний громадянський фронт захисту свободи та сформувати план національного прориву.

Комунальні тарифи в еквіваленті віника, або Громадські слухання як дежа-в'ю

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Уявіть собі таку ситуацію. Відбуваються громадські слухання, тема яких — упорядкування тарифів на житлово-комунальні послуги. Промовці один за одним доводять, що всім доведеться платити значно більше. А значна частина тих, хто заповнив зал міського будинку культури, відповідає оплесками. Фантазія автора? Не зовсім. Приблизно так відбувся цей захід у Житомирі. «Секрет» доволі простий. Хоч оголошення про громадські слухання звучали протягом щонайменше десяти днів, прийшли в основному працівники житлово-комунального господарства міста. А тих, хто по другий бік «тарифних барикад», було дуже мало. Сам захід проходив за сценарієм «це вже було».

Бо й справді, більше року тому в цьому залі теж відбувалися громадські слухання — і тоді була кількісна перевага комунальників. Найбільше запам'ятався виступ рядової працівниці одного з житлово-експлуатаційних підприємств. Вона порівнювала, скільки коштувала мітла колись, а скільки на час тих слухань. Цього разу — такий само виступ, тільки вартість мітли знову підскочила. Що вже й казати про аргументи керівників тих підприємств, які дають місту тепло й воду. «Коли уряд підвищував ціни на газ та електроенергію, ніхто ніяких громадських слухань не влаштував: нас поставили перед фактом, — обурювалися вони. — Якщо не впорядкуємо тарифи, взагалі ніяких послуг надавати не зможемо». Бо, наприклад, у собі-вартості, тепла 70 відсотків — то ціна газу й електроенергії.

Тих, хто протестував з трибуни проти нових цін, комунальники давно знають по імені й по батькові — як «штатних» промовців. З аргументами у відповідь не церемонилися. От один з виступаючих запитав: як же він розраховуватиметься за новими тарифами, якщо вже шість років не може знайти роботу. «Приходьте до нас!» — одразу запропонували йому на вибір

посади — хоч начальника жеку: виправдовуватися перед працівниками за те, чому не виплачує їм зароблені гроші, хоч спеціаліста міського управління житлово-комунального господарства: підраховувати, якими мають бути реальні тарифи. Ще один спалах невдоволення: чому за квадратний метр житла пропонують платити більше гривні? Відповідь: «Створіть товариство співвласників свого багатоквартирного житлового будинку — одразу побачите, якими є реальні витрати на його утримання».

Справді, кондомініумів у Житомирі — як кіт наплакав. Воно й зрозуміло: тарифи нині такі, що краще спихати всі проблеми на міськвиконком та управління ЖКГ, аніж самому, як керівнику товариства співвласників, перед сусідом виправдовуватися. А з кадрами у комунальники — просто жах. У цій галузі тут має бути п'ять з половиною тисяч робочих місць. Півтори тисячі — то вакансії. Краще безробітним вважатися — допомогу виплачують без затримок, ніж працювати за низьку зарплату, чекаючи її місяцями... Начальник «Житомир-теплокомуненерго» Георгій Єфімов

скрушно зітхає: зароблених грошей працівники не бачили з квітня, розбігаються. Особливо сутужно з газоелектрозварниками. Адже до Києва — рукою подати, там фахівцям цієї професії гарантовано платять у кілька разів більше. Кому хочеться за невелику зарплату ліквідовувати аварійні ситуації на теплотрасі у 20-градусний мороз? А таких поривів цієї зими може бути ще більше: немає коштів — то за що ж проводити планову заміну тих труб, які давно своє відслужили?

Впало у вічі, що особливо обурюються перспективою введення нових тарифів офіцери-відставники. Дивуватися нічого: пенсії чималі — платити доведеться сповна. На відміну від тих, у кого справді малі доходи і кому «світять» субсидії. Щодо цих допомог малоімущим комунальникам теж поставили питання рубя: за підсумками минулого року довелось повернути до державного бюджету 17 мільйонів гривень, призначених для виплати субсидій: Кількість тих, хто одержує їх, скоротилася в місті за рік з 36 тисяч сімей до семи тисяч.

А загалом ситуація така. Бідним, якщо сім'я формально належить до

такої категорії, перейматися немає чого: частину витрат у вигляді субсидії візьме на себе держава. Для тих, хто роз'їжджає в дорогих іномарках, нові тарифи — це не гроші, якщо притиснути — заплатять і тим самим реально «поділяться з бідними». А от решті можна поспівчувати. Особливо відчує підвищення «середній» прошарок, бо знову згадає відоме побажання: щоб ти жив на одну зарплату. Ось тут і собака заритий. Не тарифи високі, а зарплати, хоч і зросли, надто низькі — навіть з тими, що в країнах Прибалтики, порівнювати соромно. Всі без винятку уряди винні в тому, що відбулася деіндустріалізація України. Якщо в Житомирі замість колишнього цеху приладобудівного підприємства, де для себе й на експорт виготовляли пульти управління атомними електростанціями, тепер величезний торговий центр, що торгує імпортними телевізорами та іншою завезеною технікою, а колишні приладобудівники продають на базарі заморські банани, то якого рівня життя чекати? Схоже, більшість наших людей це вже чудово розуміє. Тому комунальники і дискутували на громадських слуханнях зі «штатними» протестувальниками. Іншим житомирянам для розуміння ситуації вистачило заклику місцевих керівників: до наступних виборів — кілька років, є нарешті час навести порядок з тарифами...

З 1 серпня вони значно зростають.

Про неминучість впорядкування тарифів шлося також на засіданні прес-клубу реформ (**на знімку**), де про багатомільйонні суми заборгованості житлово-комунального господарства говорили (**зліва направо**) заступник житомирського міського голови Микола Васильченко, голова депутатської комісії з питань ЖКГ, благоустрою та екології Олександр Круківський та керівник «Житомиртеплокомуненерго» Георгій Єфімов. Було, майже як в українському класика: сумні й невеселі сиділи...

*Олексій КАВУН.
Фото автора.*

Житомир.

Заява Союзу юристів України

Союз юристів України вкрай занепокоєний дестабілізацією політичної ситуації у країні, неспроможністю політичних сил знайти компроміс у вирішенні найважливішої проблеми — загрози втрати державності та розколу України.

Вміло маніпулюючи протилежними думками юристів, окремі політики намагаються нав'язати народу України «правильний шлях» виходу з кризової ситуації, що штучно була створена з метою досягнення бажаного результату — розподілу влади та портфелів.

Недооцінюючи глибину історичної реальності, досвід демократичного розвитку, політики, на жаль, не змогли своєчасно створити широку коаліцію національних сил. У результаті цього Партія регіонів, яка отримала найвищий вотум довіри виборців, силами своєї парламентської фракції та фракції комуністів і соціалістів змушена була в протидію Демократичній коаліції створити нову політичну силу у Верховній Раді України — Антикризову коаліцію і за її поданням обрати Голову та Першого заступника Голови Верховної Ради України.

Не надаючи юридичної оцінки баталіям, що відбуваються у Верховній Раді України, ми повинні дотримуватися загального незламного правила — рішення більшос-

ті є легітимним та є основою для прийняття рішень у відповідності до Конституції та законів України.

Події, що відбулися, ще раз підкреслюють недостатність українського досвіду розбудови системи громадського суспільства на засадах довіри та взаємопорозуміння.

Народ повинен усвідомлювати своє значення у житті суспільства, свої права та обов'язки, розуміти направлення демократичного розвитку та орієнтуватися в оцінці діяльності політичних сил, що можуть привести Україну до повної політичної та економічної кризи або до громадського спокою та процвітання.

Ми не повинні дозволити допустити розкіл України, втягування спільноти в громадянський конфлікт, розподіл нації на частини.

Союз юристів України звертається до Президента України як до глави держави, гаранта додержання Конституції — підтримати широку антикризову коаліцію, легітимно обране керівництво Верховної Ради України з метою якнайшвидше прийняти рішення про обрання глави Кабінету Міністрів України та продовжити законотворчий процес, якого з нетерпінням очікує народ України та міжнародне співтовариство.

*Виконком
Союзу юристів України.*

Держслужбовці розминають м'язи

Івано-Франківська область. 11 управлінь облдержадміністрації виставили свої команди на першу спартакіаду ОДА, присвячену 16-й річниці прийняття Декларації про державний суверенітет України, що відбулася у Надвірній. Загалом у чотирьох видах змагань взяло участь близько ста держслужбовців. Виявилось, що найкраще плавають працівники апарату ОДА, піднімають гирі — працівники головного управління у справах сім'ї, молоді і спорту, грають у волейбол — головного управління правової роботи та внутрішньої політики, а працівники управління охорони здоров'я найсильніші у шахах. Загальнокомандне перше місце посіла команда головного управління правової роботи та внутрішньої політики.

Дарина НАЗАРЧУК.

На знімку: шахматний турнір.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Менше розмов — більше економіки...

Дві гілки влади Севастополя готові знову стати на стежку війни. Цього разу — через проект генерального плану розвитку міста на 2005—2025 роки, який нещодавно здобув державну премію на конкурс кращих проектів розвитку міст. Депутати нового скликання вважають його сфальсифікованим. Вони переконані, що проект, який держадміністрація подала їм сьогодні, істотно відрізняється від того, котрий був затверджений у 2005 році депутатами минулого скликання.

Депутатський склад міськради оновився дуже істотно, проте депутати, які залишилися, пам'ятають, що в первісному графічному варіанті проекту Севастополь було визначено як місто-регіон з кордонами, що окреслювали площу у 86 тисяч гектарів землі. В нинішньому варіанті — по Комишовському шосе пролягла чітка лінія, яка відділила місто площею в 11,7 тисячі гектарів від решти території за його межами. З поняття «місто-регіон» зникла частка «регіон», а з нею і площа в 74,4 тис. га. Отже, сьогодні міськрада має право розпоряджатися лише окресленою площею у межах міста. Решта території належить державі і контролюватиме її міська держадміністрація.

Рішенням сесії міськрада зобов'язала держадміністрацію до 1 липня повернути генеральному планові розвитку міста його первісний вигляд. Але 1 липня працівники міської держадміністрації спромоглися лише на пояснення, що у проекті генерального плану немає «ни підлога, ни злого умысла». До того ж, як з'ясувалося, проект взагалі до міськради в адміністративному порядку ще жодного разу не подавали. На те були вагомі причини: заборгованість перед фахівцями, що працювали над проектом, становить 300 тисяч гривень. Останні побоюються, що з офіційною здачею проекту вони поховають надію на отримання тих грошей. А не було офіційного подання, то й конфлікту немає, вважають чиновники від держадміністрації. Депутати образилися. Якщо проєкт до міськради не подавали, то як його затвердили?

Сергій Куніцин, призначений 1 червня на посаду міського голови, того самого дня виступив перед депутатами міськради, пообіцявши, що «... відтепер стосунки двох гілок влади набудуть професіоналізму, прозорості і чесності заради миру та стабільності регіону. Менше політики — більше економіки».

Прогнози сьогоdnішнього конфлікту — невтішні. Одна із сторін збирається звернутися до суду. А городянам незрозуміло, що більше псує стосунки двох гілок влади, — політика чи економіка? А ще — котрий з двох варіантів проекту генерального плану розвитку міста удостоєний державної премії?

*Лідія СТЕПКО.
Севастополь.*

У Луцьку тарифи на тепло й гарячу воду зростуть удвічі. (УНІАН)

■ ВРОЖАЙ-2006

Місце під соняшником не приваблює

Донецька область. На рівні минулого року — приблизно 1 мільйон 835 тисяч тонн — планують отримати врожай зернових аграрії області. Загалом посівні площі за всіма категоріями господарств становлять майже 1,5 мільйона гектарів. Із них зернові засіяні на 786 тисячах га. Одна із провідних в області культур — соняшник — займає 372 тисячі гектарів. Причому окремі керівники сільськогосподарських підприємств зазначають, що він втрачає свою привабливість: його вирощування уже не приносить очікуваних прибутків.

Першими розпочали жнива на півдні області: у Новоазовському, Першотравневому, Старобешівському, Тельманівському, Володарському, Волноваському і Великоновоселківському районах. За оптимальних погодних умов збирання врожаю плановано завершити протягом 12—14 робочих днів. Однак дощі внесли у цей графік свої корективи.

Ліна КУЩ.

■ У НОМЕР

Енергія вітру

Херсонщина. На Південносиваській вітроелектростанції змонтовано перший вітряк. Роботи зі зведення об'єкта в селі Григорівка Чаплинського району виконувало Дніпропетровське виробниче об'єднання «Південмаш». Усього має бути встановлено 10 вітряків. Першу чергу ВЕС плановано завершити у вересні нинішнього року. Для стратегічного об'єкта на межі Криму та Херсонщини з держбюджету виділено 10 мільйонів.

Алла БРУСИЛОВА.

■ ФОТОФАКТ

На центральних вулицях столиці проводяться роботи з ремонту і реставрації тротуарів. Упорядковують і одну із найдовших київських вулиць — Володимирську.

Фото Юрія ІЛІЄНКА (Українформ).

Кращий в двох номінаціях

Хмельницька область. Ним за підсумками цьогорічного всеукраїнського конкурсу названо кам'янець-подільську філію ВАТ «Хмельницькгаз», якою керує Ігор Нестерук. Перемогу здобуто одразу в двох номінаціях — серед підприємств із кількістю від 101 до 500 працівників та серед керівників — молодих роботодавців.

На обслуговуванні переможців майже 700 кілометрів газопроводів, 164 газорозподільні пункти, 38 промислових підприємств, 400 комунальних споживачів, понад 17 тисяч лічильників. Філію і раніше не раз нагороджували відзнаками НАК «Нафтогаз України».

Віра ШПИЛЬОВА.

Як козаки стали олімпійцями

Команда Хмельницького крайового козацького товариства повернулася з перемогою з першої всеукраїнської олімпіади з козацького багатоборства, яка проходила на Донеччині. Під час олімпіади козаки-багатоборці вантажили на вози мішки з сіллю, змагалися у верхових скачках, боролися, стріляли з луків та гвинтівок. Винагородою для хмельничан, які здобули першість у загальному підсумку, став почесний гетьманський диплом.

Ірина КОЗАК.

Малюк потрапив під автобус

Івано-Франківська область. Сталося це в селі Спас Коломийського району. Як повідомили в ЦГЗ УМВС в області, дитинча, перебуваючи без догляду батьків, перебігало проїжджу частину дороги. Дворічний хлопчик загинув на місці події.

Дарина НАЗАРЧУК.

Сербський суд видав міжнародний ордер на арешт удови колишнього Президента Югославії Слободана Мілошевича Міріани МАРКОВИЧ. (УНІАН)

Сядемо всі?

Україна посідає восьме місце у світі з «посадки» громадян

Декілька років тому Уповноважений Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова влаштувала журналістам екскурсію до Лук'янівського СІЗО. Нам показали всі «принади» життя за ґратами. Тоді, щоправда, на вікнах ізолятора були «баяни» — щільні залізні жалюзі, що не пропускали денне світло. Камери були переповнені. Норма 2,5 метра життєвого простору на засудженого не виконувалася, та й нині її теж не дотримують... Годували ув'язнених на 1,39 гривні на день і дозволяли передачі «з волі» вагою 8 кілограмів щомісяця. Багато хто пересиджував в ізоляторі, тому що на конвой не виділялися гроші. Переважно сиділи за крадіжки.

Відтоді ситуація в місцях позбавлення волі трохи змінилася на краще, але дотепер не відповідає міжнародним стандартам, вважає координатор україно-американського бюро з прав людини Тетяна Яблонська. Цьому завжди поспівало здійснення судово-правової реформи, а ще... високі показники розкриття злочинів. Ці показники нерідко вибиваються з підслідних фізичними катуваннями і психологічним тиском. Наша система правосуддя, починаючи з міліції і закінчуючи судом, зорієнтована на те, щоб саджати громадян за ґрати. Створено механізм штучної криміналізації суспільства. Й

отут ми маємо успіхи. Україна посідає восьме місце у світі за кількістю засуджених на 10 тисяч населення.

— У в'язницях і колоніях сидять десятки тисяч ув'язнених, що скоїли нетяжкі злочини. Багатох порушити закон змусили злидні, відсутність роботи, алкоголізм, наркоманія. Таким людям не по кишені послуги професійного адвоката. А ті безкоштовні захисники, яких пропонує їм слідство, найчастіше з ним і співробітничають, — каже Тетяна Яблонська. — І ще. Контингент порушників з кожним роком молодшає. Україні необхідна ювінальна юстиція. Судді, що виносять вирок підліткам,

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

повинні вивчати і знати їхню психологію.

Найчастіше підозрюваних на час досудового слідства беруть під варту і саджають до ізолятора. Соціальні й побутові умови в цих установах міжнародні експерти прирівнюють до катувань. Проте Кримінально-процесуальний кодекс передбачає й альтернативні заходи стосовно підозрюваного до суду: підписку про невиїзд, заставу, взяття на поруки тощо. Але наші суди застосовують їх рідко й неохоче.

Пенітенціарна система фінансується з держбюджету, тобто вона — на утриманні платників податків. Її бюджет на цей рік становить 1 мільярд 66 тисяч гривень. Дорого обходиться країні покарання громадян! Таких витрат можна було б уникнути, якщо провести гуманізацію системи, активно задіяти механізм альтернативних покарань, за економічні злочини карати карбованцем, а не свободою.

Ольга ВАУЛІНА.

Не заплатиш — не поїдеш

Запровадити плату за проїзд центральною вулицею Вінниці — Соборною — має намір міська влада. Про це повідомив начальник управління транспорту, енергетики і зв'язку міськвиконкому Юрій Горданов. Місячний проїзний абонемент для власників автотранспорту становитиме сто гривень. Його купуватимуть усі, крім пільговиків і водіїв спецмашин та комунального транспорту. При-

ватні маршрутники також платитимуть нарівні з іншими.

На запитання, чи не призведе це до подорожчання проїзду, чиновник зауважив, що розглядається варіант «вільної» ціни в маршрутках. Її встановлюватимуть самостійно власники маршрутів. Якщо більше пасажирів користуватиметься комунальним транспортом, відповідно краще наповнюватиметься бюджет.

Гральний бізнес виходить із підпілля

У Павлограді почали вилучати гральні автомати з тих місць, де їх було встановлено незаконно. Під час першого ж рейду до салону гральних автоматів «Галактика» звідти вилучили відразу п'ять машин. Співробітники міліції склали протокол і доставили автомати до міського відділу міліції. Причина —

власники салону не мали ліцензії й патенту для такої діяльності. Між іншим, вже стало відомо, що жоден заклад у місті не має сьогодні офіційного дозволу на гральний бізнес. Отже, ним тут займаються майже підпільно.

Для ефективнішої боротьби з не-

контрольованим ростом ринку граль-

■ ФОТОФАКТ

На Старомиколаївській трасі в Одеській області між селами Ліски та Фонтанка сталася дорожньо-транспортна пригода. Водій «Москвича» створив аварійну ситуацію, у результаті чого зустрічний КамАЗ (бетономішалка) перекинувся, а легковий автомобіль вилетів у кювет. Обидва водії одержали лише подряпини.

Фото Андрія НОВАКА (Українформ).

За прикладом Насті Овчар

Під час пожежі, що сталася в селі Озерськ Дубровицького району, дванадцятирічний Юрій Новак врятував свого десятимісячного братика Артема. Вогонь спалахнув через коротке замикання електропроводки, коли у хаті залишилися Юрко з Артемом та їхня 82-річна бабуся. До прибуття вогнеборців ніхто з домашніх не міг зарадити біді — вогонь швидко поширювався. Перший про те, що в палаючій хаті залишився маленький Артем, збагнув Юрій. Без вагань хлопчик кинувся рятувати його. Крізь полум'я та дим виніс братика на вулицю, а сам почав кликати односельців на допомогу. Невдовзі до них долучилися й бійці МНС, які ліквідували пожежу, не допустивши її поширення на сусідні будівлі.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Російський МЗС заступився за своїх

Запровадження заборони на в'їзд до України громадянам Росії в Міністерстві закордонних справ РФ розцінюють як недружній акт, що не сприяє розвитку добросусідства і взаємовигідного співробітництва. Про це йдеться в ноті, яку направили російські дипломати своїм українським колегам.

Російське міністерство наполягає на негайному скасуванні заборони на в'їзд до України російським громадянам. Раніше

СБУ заборонила в'їзд на територію нашої країни віце-спікеру Держдуми РФ Володимиру Жириновському, російському депутатові Костянтину Затуліну, журналісту Михайлу Леонтьєву і деяким іншим особам під приводом допущених ними образливих висловлювань на адресу України.

На момент, коли верстався номер, реакції українського МЗС на цей документ не надійшло.

Головний роботодавець — торгівля

Понад 13 тисяч робочих місць створено в Донецьку з початку року. Головними шляхами розширення ринку праці є легалізація трудових відносин між роботодавцями і найманими працівниками, розширення діючих підприємств, відкриття власної справи чи реалізація інвестиційних проектів. Чверть новостворених робочих місць припадає на торгівлю. Як зазначають у міському центрі зайнятості, найбільшою проблемою залишається дисбаланс між осо-

бами, які шукають роботу, і створеними робочими місцями. 70 відсотків вакансій припадає на робітничі професії, тоді як 80 відсотків осіб, зареєстрованих як безробітні, мають вищу освіту. Протягом півроку через «Молодіжний центр зайнятості» та «Молодіжний центр роботи» в обласному центрі працевлаштували понад 700 юнаків і дівчат. Вони отримали як постійну, так і тимчасову роботу — на час літніх канікул.

Ліна КУЩ.

Війна на Близькому Сході

(Початок на 1-й стор.).

Бойові дії відбуваються і на морі — ізраїльські кораблі блокують ліванські порти й обстрілюють прибережну смугу, а «Хезболла» завдала несподіваного удару, вразивши керовану ракетою один з новітніх корветів ВМС. Корабель залишився на плаву і пішов до Хайфи на ремонт, але загинуло чотири моряки. Почалося і наземне вторгнення. У результаті тривалих бойових дій жертви з обох сторін обчислюються десятками, а поранених уже сотні. До того ж багато потерпілих і з ліванського, і з ізраїльського боку — мирні жителі. Ізраїльтяни стверджують, що

намагаються бити тільки по військових об'єктах, однак регулярно жертвами «розумних» бомб і ракет стають біженці або навіть іноземці. Почасти це пояснюється тим, що бойовики не гребують прикривати свої об'єкти «живими щитами», встановлюючи ракетні установки мало не в дитячих садках. Почасти — помилками у зазначенні цілі. Ізраїль офіційно шкодує про кожний такий випадок, але бойовики «Хезболлаха» ні про що не шкодують.

Людей ці події тільки озлобляють, і це дає можливість політикам робити дедалі грізніші за-

■ ФОТОФАКТ

У Києві на Трухановому острові відбувся товариський матч з футболу між збірними командами Партії регіонів і громадянською партією «Пора». З рахунком 4:1 виграла «Пора».

Фото Олександра СИНІЦІ (УНІАН).

■ СВІТ КОРОТКО

ІНДОНЕЗІЯ Кількість жертв цунамі зростає

До 262 чоловік збільшилася кількість загиблих унаслідок удару хвиль цунамі, що обрушилися в понеділок на південно-західне узбережжя острова Ява (Індонезія). Тисячі місцевих жителів у паніці залишили свої будинки. Дані про загиблих і потерпілих, а також про заподіяні збитки, поки що не вважаються остаточними. Раніше повідомляли, що двометрові хвилі пошкодили багато готелів на узбережжі, деякі будинки зруйновано, на сушу викинуто невеликий судна.

Могутні хвилі виникли після землетрусу силою 7,2 бала за шкалою Ріхтера, епіцентр якого був на глибині 48 м в Індійському океані за 360 км від Джакарти.

США

«Дискавері» повернувся

Шатл «Дискавері» успішно приземлився на мисі Канаверал у Флориді. М'який посадці не перешкодили погана погода і виявлені несправності в генераторі першого двигуна. Хоча, як повідомив командир екіпажу Стивен Ліндслі, через туман він зміг побачити посадкову смугу лише за хвилину до приземлення.

Екіпаж упорався із завданням, доставивши на МКС медикаменти, продовольство та обладнання і зробивши три виходи у відкритий космос. Астронавти перебували на навколоземній орбіті 13 днів, із них вісім шатл був пристикований до МКС, де залишився один із членів екіпажу — німець Томас Рейтер.

ПАНАМА Найзнаменитіший канал розширять

Президент Панами Мартін Торрихос підписав законопроект, що передбачає розширення Панамського каналу — найкоротшого судноплавного шляху, що зв'язує Атлантичний і Тихий океани. Президент підкреслив важливе економічне значення цього плану. Роботи з розширення розпочнуться в 2007 році і закінчаться у 2014-му. Витрати становитимуть 5,250 мільярдів доларів.

МАЛАЙЗІЯ

Учені знайшли нових земноводних

14 раніше не відомих науці видів земноводних знайшли учні Національного університету Малайзії у джунглях острова Тіоман. Серед нових рептилій, котрі живуть лише на цьому острові, — 10 видів ящірок, три види змій і жаба. Острів Тіоман, що входить до складу найбільшого малайзійського штату Паханг, після серії відкриттів нових видів рептилій і амфібій у 2000 році, особливо привертає увагу зоологів.

ІРАК

Терор не припиняється

Під час вибуху замінованого автомобіля в іракському місті Куфа на південь від Багдада загинули 18 чоловік, десятки дістали поранення, **повідомляє телеканал «Аль-Арабія»**. За інформацією телеканалу, замінований автомобіль злетів у повітря на одній із площ міста, де зібралися наймані робітники.

Збирайте воду відрами...

У 8-й міській клінічній лікарні поставили неутішний діагноз: четвертий поверх потребує «інтенсивної терапії». За іронією випадку, саме на четвертому поверсі, пошкодженому дощем, розташоване єдине у Львівській області онкологічне відділення, куди потрапляють жертви вогню.

Затяжний дощ — то не всесвітній потоп, але його вистачило для того, щоб вилізла «боком» — через стіни і покрівлю — безгосподарність будівельників і ремонтників. Під час зливи зі стелі на четвертому поверсі почала текти вода. За словами головного лікаря Ростислава Тимошука, пошкоджено вісім палат і операційну, які доведеться ремонтувати. Схожа ситуація у Львівській лікарні швидкої медичної допомоги. Деякі стіни від протікання даху прогнили. Покрівлю час від часу латають, але вона потребує капітального ремонту.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

■ ФОТОФАКТ

У Михайлівському Золотоверхому соборі відбулася урочиста панахида по українських добровольцях, загиблих у Грузії 1993 року під час грузино-абхазького конфлікту.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ФОТОФАКТ

Віктор Солодкий — фотохудожник, видавець з Івано-Франківська, на своєму автомобілі «Нива» тільки на Говерлі не був, а так об'їздив усі Карпати.

На знімку: висота 1800 метрів над рівнем моря — це під силу тільки справжнім фанатам і шанувальникам гір.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

■ А ЯК У НИХ?

Проїзний квиток — телефон

У Німеччині розпочалися експериментальні розрахунки у транспорті, які проводяться за допомогою мобільного телефону.

Пілотний проект оплати проїзду за мобільним телефоном у будь-якому міському чи приміському транспорті втілює у практику Рейнсько-Майнське транспортне товариство. При цьому варіанті сплати за проїзд у пасажирів має бути оснащений спеціальним чіпом мобільний телефон. Технічно та практично це робиться так: під час посадки та висадки з вагона спеціальний безконтактний устрій зчитує карту телефонного апарата пасажирів. А у банку даних у цей час робиться відповідна позначка. Наприкінці місяця абонент отримує рахунок, де разом із телефонними витра-

тами зафіксовано також вартість усіх поїздок.

Попередні випробовування такого методу використання мобільного телефону, як проїзного квитка, були вдалими і дуже сподобались усім, хто брав у них участь. Експерти впевнені, що до 2010 року половина всіх мобільних телефонів у Німеччині буде оснащено спеціальними кредитними чіпами.

Звичайно, паперових проїзних квитків поки що ніхто не відміняв, але, як запевняють ентузіасти технічного прогресу, всі паперові квитки разом із компостерами контролерів скоро відійдуть у минуле і мобільний телефон стане не тільки засобом зв'язку, а й одночасно власним проїзним квитком абонента.

Неяя ГЛУЗОВА.

Мюнхен.

У США помер один з найкращих авторів детективів Міккі СПІЛЕЙН

■ НОВИНИ

Народний став почесним

Програш «Шахтаря» у Суперкубку для президента футбольного клубу трохи підсолодили. Народному депутату Рінату Ахметову присвоїли звання почесного громадянина Донецька. За таке рішення проголосували 61 із 64 депутатів міської ради, присутніх на сесії. У такий спосіб відзначено його «великий особистий внесок у розвиток футболу в місті, розширення і зміцнення матеріально-технічної бази, забезпечення високих спортивних досягнень футбольної команди «Шахтар», підвищення іміджу Донецька в світовому масштабі, зміцнення міжнародних економічних, дружніх і спортивних зв'язків, широку громадську діяльність».

Раніше почесними громадянами Донецька ставали відомий двічі Герой Соціалістичної Праці Іван Стрельченко, легендарна льотчиця Надія Попова, спортсмен Сергій Бубка, танцівник балету Вадим Писарев, народний депутат України Юхим Звягільський, хірург Григорій Бондар та інші. Серед привілеїв, які дає звання почесного громадянина, — право безплатного проїзду в громадському транспорті міста.

Ліна КУЩ.

Нечимне зажило надією

Публікація в «Голосі України» привернула увагу можновладців до критичної ситуації, яка склалася на озері Нечимне. В одному з попередніх номерів наша газета розповідала, що водоїма, яка колись надихнула Лесю Українку написати відому драму-феєрію «Лісова пісня», фактично перетворилося на болото.

По-перше, тепер отримано позитивні висновки комплексної екологічної експертизи на проведення відновних робіт на Нечимному, по-друге призупинено дію окремих пунктів, які забороняли їх проведення на території ландшафтного заказника. На засіданні техради Волинського обласного виробничого управління водних ресурсів і водного господарства затверджено техніко-економічне обґрунтування «Відновлення водного режиму озера Нечимне Ковельського району Волинської області». Спеціалісти ЗАТ «Волиньводпроект» (голова правління Павло Мірач) вже працюють над робочим проектом порятунку Нечимного. Свою підтримку в цій національної ваги справі пообіцяли голова Держводгоспу України Василь Сташук і заступник міністра екології Віталій Карпюк.

Нечимним зацікавились і політики. Лідери однієї з партій збираються організувати навесні 2007 року на Волині фестиваль «Ековесна», присвячений Лесі Українці. Одним із головних місць його проведення мають стати береги Нечимного.

Природа теж долучилася до порятунку озера. Навесні спала 30-градусна спека, яка майже місяць сушила його. Над Ковельщиною прошуміли зливи, щедро скропивши озеро життєдайною вологою.

Микола ЯКИМЕНКО.

На знімках: такий вигляд мало Нечимне у липні 2006 року, таким воно було 40 років тому.

Фото автора і з архіву Музею Лесі Українки в Колодяжному.

Колектив господарського суду Полтавської області глибоко сумує з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті голови господарського суду Полтавської області

ТИМЧЕНКА Петра Михайловича.

Всі ми знали його як висококваліфікованого юриста, досвідченого, працьовитого і принципового суддю, вмілого керівника суду, який належним чином спрямовував роботу колективу і в той же час був доброю, чуйною та порядною людиною, завжди готовою прийти на допомогу.

Одночасно висловлюємо глибокі співчуття близьким і рідним покійного з приводу втрати чоловіка, батька, діда.

Його світле ім'я назавжди залишиться в нашій пам'яті. Нехай земля йому буде пухом.

Колектив господарського суду Полтавської області.

СБУ викрила підприємців, які під час ввезення майже 60 тонн червоної ікри не сплатили до бюджету понад 500 тис. грн. (УНІАН)

Псевдо-Яблонську видавали за справжню

За неофіційними даними мистецтвознавців, у приватних колекціях українців перебуває близько 30% підrobних картин. Мова йде про роботи, що виставляються для широкого огляду. Тому нерідко виникають конфлікти через появу фальшивих полотен, підписаних іменем того чи іншого видатного митця.

Два роки тому знайомі Гаяне Атаян, доньки відомої української художниці Тетяни Яблонської (на знімку), показали їй каталог виставки, що мала відбутись у приміщенні Київського музею російського мистецтва. Виставка називалася «Український живопис 1945—1989 років.

З приватних колекцій» і проходила під патронатом Міністерства культури України. Організовувала її галерея «Естамп». Розгорнувши яскравий каталог, Гаяне натрапила на картини, підписані ім'ям її матері. Жінка зрозуміла, що це фальшивки, і зателефонувала організаторам. Вона заборонила їм виставляти ці картини, на що отримала відповідь: «Це неможливо. Там будуть дуже поважні гості». Виставка все ж таки відбулася, а каталог продається й досі.

Серед експонованих картин, начебто написаних Тетяною Яблонською, три взагалі не були авторськими. Донька художниці подала позов до Подільського суду. За словами Катерини Ткаченко, юриста адвокатського об'єднання «Волков і партнери», справа Яблонської унікальна.

— Порушено одразу і майнові права художниці, і немайнові авторські права. Бо невідому картину, що ганьбить честь майстрині, підписали прізвищем Яблонська, — розповіла адвокат.

Нині справу розглядає Шевченківський суд.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Сергія СВЕТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

Проблеми етапу підготовки

IV Всесвітній форум українців, який мав відбутись торік, буде проведено 18—20 серпня 2006 року. Три попередні проходили майже без проблем. Попередня влада готувалася до них заздалегідь, хоча зустрічі ці були скоріше показовими. Здавалося б, тепер, коли Україна стала добре знана в світі, урядовці поставляться до форуму серйозніше. Але проблеми почалися ще на етапі підготовки.

Зрозуміло, що захід, на який має приїхати майже 1900 осіб (із них — 500 делегатів, 450 учасників фестивалю «Український спів у світі», журналісти) має готуватися заздалегідь. Українська всесвітня координаційна рада (УВКР) з лютого 2005 року постійно зверталася до уряду з проханням приділити увагу цій події, але влада довгі місяці мовчала.

Врешті-решт, згідно з розпорядженням Кабіне-

ту Міністрів України для підготовки IV Форуму створено оргкомітет під головуванням в. о. віцепрем'єр-міністра В'ячеслава Кириленка, до складу якого входить 52 особи, в тому числі 18 представників закордонного українства. Крім того, працює міжвідомча робоча група, яку очолює в. о. міністра культури та туризму Ігор Ліховий.

Нині нарешті почалася кропітка праця над

підготовкою до проведення форуму. Міністерство закордонних справ відповідає за надання делегатам та гостям безоплатних віз. УВКР разом з МЗС опрацьовує питання підготовки списків делегатів і гостей та відзначення найактивніших діячів громадських організацій закордонних українців державними та відомчими нагородами. Адже мета форуму — аналіз стану діаспори, проблем стосунків України із закордонним українством, об'єднання їх навколо ідеї національного відродження і гідного утвердження української нації у сучасному світі.

Принагідно важливо зазначити, що пріорите-

ти української держави в сфері зв'язків із діаспорою залишаються невизначеними. Нині нею опікуються два міністерства: закордонних справ і культури та туризму. Розподіл повноважень між цими двома відомствами відбувся за суто територіальним принципом. Перше відповідає за проведення заходів за межами держави, друге — на території України. Це є просто і зрозуміло — з точки зору розподілу бюджетних коштів, але цілковито безглуздо — в контексті проблеми та ідеї консолідації світового українства.

Світлана ОСТАПА, прес-секретар Української всесвітньої координаційної ради.

■ ФОТОФАКТ

Військовому пенсіонеру, підполковнику у відставці Григорію Молчанову з Канева (Черкаська область) 78 років. Майже п'ятнадцять років передплачує газету «Голос України».

— Найцікавіші статті, закони, — каже Григорій Андрійович, — я збираю і роблю підшивку. З інтересом ставлюся до публікацій Людмили Коханець, Валентини Писанської. Іноді хочеться вступити в дискусію, але все не наважуюся написати. Дуже жива й цікава газета.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Ялті побачили контури Брюсселя

Упродовж двох днів у Лівадійському палаці на міжнародній конференції «Ялтинська європейська стратегія», організований фондом Віктора Пінчука, тривали дискусії про перспективи розвитку України. Зарубіжні та вітчизняні учасники обговорювали не тільки європейські — у політичному сенсі — шанси нашої країни, а й актуальний момент: причини політичного напруження та шляхи його подолання.

Головний лобіст українських інтересів, як називають екс-президента Польщі Олександра Квасневського, у своїй доповіді накреслив три варіанти розвитку ситуації. Перший — дострокові вибори, котрі гарантуватимуть, що «через рік в Україні буде якийсь уряд, але який саме — невідомо». Другий варіант — змиритися з нинішньою коаліцією, однак у доповідача «є велике побоювання цілісності бачення цих партій, оскільки вони не мають однакової позиції розвитку України». І третій — створення широкої коаліції, що видається пану Квасневському найвірогіднішим, хоча він і розуміє, «як важко створювати коаліцію колишнім противникам».

Цю ідею, до речі, в розмові з журналістами підтримав ще один екс-президент — Леонід Кучма. Він назвав розширення союзу до чотирьох учасників «єдиним правильним і можливим виходом у нинішній ситуації», бо перевибори є «абсурдом». Утім, присутні на Ялтинській щорічній зустрічі представники БЮТ абсурд бачать в іншому — в «нерозпуску скомпрометованого парламенту».

Багато уваги на конференції приділялося і з'ясуванню такого питання: як вплине на зовнішньополітичний курс України присут-

ність у владі Партії регіонів, яка під час виборчої кампанії «не приховувала проросійської орієнтації і антинатовської риторики». Це, зрозуміло, непокоїть багатьох симпатиків України на Заході. Багато вітчизняних експертів доводили, що курс нашої держави не зміниться, мовляв, мало що виголюшеться заради мобілізації виборців. Колишній міністр закордонних справ Костянтин Грищенко навіть натякнув: «Нам потрібен в уряді такий лідер, котрий вплинув би на настрої тих людей, які найбільше налаштовані проти НАТО», але член фракції БЮТ Григорій Немиря дуже скептично поставився до цієї ідеї і без натяків заявив, що «для Януковича це буде політичне самогубство». Цікавий акцент у цю дискусію вніс «регіонал» Василь Кисельов, який після запевнень про вірність його однопартійців західному курсу пригрозив Президенту Ющенку імпичментом за... «неподобства у Феодосії, куди без дозволу прийшли кораблі із зброєю».

Такий оригінальний підхід до теми помітно спантеличив присутніх, але не позбавив їх оптимізму в поглядах на майбутнє України. Так, група експертів «Ялтинської європейської стратегії» під керівництвом депутата Європарламенту Марека Сіведа не тільки підтримала ін-

теграційні устремління України, а й розписала чіткий графік нашого поступу до Брюсселя. Якщо Україна виявить таке бажання, то експерти вважають за можливе реалізацію договору про асоційоване членство в Євросоюзі з 1 січня 2008 року. У розповсюдженому підсумковому документі під назвою «Україна в Європейському союзі: порядок денний — 2020» зазначено, що підготовчу роботу в рамках цієї угоди потрібно розпочати вже нинішнього року. Головною складовою угоди про асоційоване членство має бути подальше розширення чотирьох свобод — свободи переміщення товарів, капіталів, послуг і людей між Україною і ЄС. Далі — наступний етап: у 2010—2011 роках підготовка проекту стратегії вступу до ЄС. До речі, саме тоді в Раді Євросоюзу головуватиме Польща, і ця обставина не може не подавати нам надію. І, нарешті, кінцева дата — угода про вступ України до ЄС може бути підписана в липні 2019-го, а ратифікована протягом 2020 року.

З погляду вічності чекати зовсім мало. Втім, Польща також не швидко пройшла цей шлях. Але, як пожартували журналісти, проходячи повз меморіальний стіл з табличками трьох переговорників на історичній Ялтинській конференції, якби на місця Сталіна, Рузвельта і Черчілля сіли наші лідери і домовилися не про поділ портфельів, а про долю України, ми могли б наблизитися до Брюсселя раніше визначеного експертами терміну.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Київрада обурилась «не такими діями»

Депутати Київської міської ради обурились на свого колегу — члена місцевої фракції БЮТ, генерального директора видавничого і поліграфічного центру «Такі справи» Олександра Данилова, проти якого, як уже повідомляв «Голос України», знову порушено кримінальну справу. Днями «парламент» столиці одностайно ухвалив звернення до Президента Віктора Ющенка, в якому просить главу держави втрутитися у ситуацію і покласти край політичним переслідуванням чомусь усе ще опального видавця.

Київську міську раду непокоять непра- вомірні дії органів прокуратури та податкової міліції, спрямовані проти Олександра Данилова. Як зазначено в колективному зверненні, свого часу «приводом для порушення кримінальної справи стали переслідування, які були влаштовані режимом Кучми тільки за те, що на законних підставах ним було виготовлено поліграфічну продукцію для української опозиції». Як відомо, Данилов змушений був за-

лишити Україну і одержати в Литві статус політичного біженця. Повернувся він на Батьківщину вже після перемоги демократичних сил у 2004 році.

Однак зміна політичного клімату не позначилася на долі гендиректора: з попередніх публікацій наші читачі пам'ятають, з якими неприємностями повернень знову зустрівся вдома. Одне слово, для пана Данилова «дим Вітчизни не став солодким і приємним» попри всі його сподівання на справедливість. У зв'язку з цим Київрада робить висновок, що «наміри влади черговий раз реанімувати кримінальну справу проти Олександра Данилова є продовженням тиску на шантажу на «Такі справи». Депутати — незалежно від власних політичних уподобань — засуджують такі дії та закликають Президента захистити конституційні права свого колеги та очолюваного ним колективу.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ ФОТОФАКТ

Біля Генеральної прокуратури України одночасно відбулося два пікети з вимогою відставки та на захист заступника Генерального прокурора Тетяни Корнякової.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Не зорієнтувалися?

■ ТЕМА

У Санкт-Петербурзі відбувся саміт «великої вісімки», учасники якого досягли основної стратегічної мети — виробили єдину позицію щодо енергетичної безпеки. У спільній резолюції глави держав-учасниць зобов'язалися скоротити бар'єри на шляху інвестицій в енергетичній сфері цих країн і визнали потребу тісного співробітництва у справі безпеки світової глобальної енергетичної системи.

На тлі цих домовленостей українська позиція в галузі енергетичної безпеки залишилася непоміченою. А здавалося, що від нашої «труби» залежить пів-Європи. Дехто з українських політиків так надмавав шоки, що з-за них не було видно нашої найбільшої проблеми: в трубу ще треба щось закачувати. Оскільки європейські споживачі російського газу значною мірою залежать від його постачальника, то чи треба було сумніватися, що вони зроблять усе можливе, щоб проблеми минулої зими для них не повторилися? Передовсім вони переглянули ставлення до Росії, підкресливши її незамінність у справі постачання енергоносіїв. А розпочавши на самому саміті обговорення

низки «гарячих» політичних проблем, підкреслили ще й її роль на світовій політичній арені.

Аналітики дійшли висновку, що без участі Москви більш немислиме розв'язання глобальних питань. Тож Росія ще більше зблизилася з Заходом і зміцнила свою позицію у клубі провідних економічних держав. Безперечно, проблем у самої Росії — безліч: і в енергетиці, і в сфері дотримання прав людини, і в розвитку демократії. Але лідери багатих держав не зважилися навіть натякнути про це Путіну: своя сорочка ближче до тіла. Та й чи так уже все добре з тим самим у їхніх країнах?

Україна більше, ніж будь-яка інша європейська країна, залежить від поставок російського газу, на який ще й бракує коштів. Але коли європейці сушили голови, як домовитися з Росією, з Києва лунали заяви до учасників саміту про те, що саме вона є destabilізуючим чинником і що вона використовує ціни на енергопостачання як енергетичну зброю. Тоді як західні країни дійшли висновку, що їм треба навчитися мати справу з сильною, хоча і не демократичною Росією, щоб спробувати обережно й поступово наблизити її до себе, ми дозволяли собі

дуже безпосередньо різати правду-матку про підступність найближчої сусідки. Забувши, чия рука лежить на «крані»...

Наші вочевидь не зорієнтувалися, бо ніхто, крім італійського прем'єра Романо Проді, не порушував тему відносин Україна—Росія в галузі забезпечення енергоресурсами. А стосовно претензій до цін, легко відбився Путін: їх установлює не Кремль, а ринок...

А ми сподівалися, що з Україною сильні світу цього змушені будуть рахуватися. Нині дехто намагається пояснити цю ганьбу тим, що в нас політичне протистояння, невизначеність у сфері енергетики і що ми та сусіди по-різному розуміємо, що таке ринкова економіка. Та є ще одна правда: на тлі заяв українських чільників про необхідність прозорих відносин в питанні газу з Росією ведуться закриті переговори про створення консорціуму з обслуговування української газотранспортної системи.

Звичайно, можливість такого ходу слід обговорювати. Тільки чому це робиться не публічно? Хто нас у такому разі поважатиме і хто з нами, такими «хитрими», рахуватиметься?

Чи зробимо ми висновки з цього уроку? А також з багатьох інших...

Валентина ПИСАНЬКА.

■ СПОРТ

Вісті звідусіль

Велоспорт (шосе). Нідерланди. Молодіжний чемпіонат Європи. У перегонах із роздільним стартом Грабовський найшвидше здолав 32-кілометрову дистанцію. Срібним призером став француз Жерар Коппель, котрий програв українцеві 46 секунд.

До речі, Грабовський другий рік поспіль здобуває перемоги на молодіжному чемпіонаті континенту серед спортсменів, не старших за 23 роки.

Футбол. Жеребкування третього кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів і другого кваліфікаційного раунду Кубка УЄФА відбудуться 28 липня в Сьоні (Швейцарія). Початок жеребку-

вання о 13.00 (за київським часом).

Відзначимо, що з третього раунду в Лізі чемпіонів у боротьбу вступає донецький «Шахтар», а в Кубку УЄФА стартують одеський «Чорноморець» і запорізький «Металург».

У середині другого тайму гри «Шахтар» — «Динамо» сербський півоборонець Мілош Нінкович, що вийшов на поле в перерві замість Сергія Реброва, дістав травму гомілковостопного суглоба і залишив поле.

«Це сталося миттєво, — пригадує той неприємний епізод Мілош. — Невдало приземився на ногу, відчув гострий біль.

Сподівався, що все минеться, і продовжив грати. А через дві хвилини попросив допомогу лікарів і залишив поле».

Відразу по поверненні до Києва Нінкович звернувся до клініки відомого хірурга Ярослава Лінька. Діагноз невтішний — перелом гомілковостопного суглоба, гіпсова пов'язка і шість тижнів відновлення.

Півоборонець донецького «Металурга» Сергій Закарлюка, якого виставили на трансфер, підписав контракт із столичним «Арсеналом». Отже, 29-річний вихованець нікопольського футболу через чотири з половиною роки знову повернувся до київського клубу.

За цей період Закарлюка встиг пограти у трьох командах

на Донбасі: донецьких — «Металурзі» та «Шахтарі», а ще — в мариупольському «Іллічівці». Закарлюка став поки що другим придбанням муніципального клубу, фінансування якого київською владою завершиться після першого кола національного чемпіонату. Раніше контракт із «канонірами» підписав 23-річний екс-оборонець «Закарпаття» Тарас Ільницький.

Хокей. Київський «Сокіл» у новому рейтингу найкращих команд Європи посідає досить скромне 126-те місце. Очолує цей список російський клуб «Металург» з Магнітогорська. На другому місці також російський «АК Барс» (Казань), третя сходинка — у шведського ХВ-71.

В. Б.

Угода про вступ України до ЄС може бути підписана в липні 2019-го. З погляду вічності чекати зовсім мало

Віхи українського парламентаризму — у цифрах і фактах

Своя правда, і сила, і воля

1990 рік Ескіз олівцем

30 березня відбулися вибори до Верховної Ради УРСР дванадцятого скликання, на яких радянська компартійна номенклатура перемогла майже в усіх областях, окрім Львівської, Івано-Франківської та Тернопільської. Склад парламенту оновився на 90%. Водночас 85% народних обранців були членами КПРС.

У день виборів старий склад президії Верховної Ради у відповідь на акції місцевих рад, де перемогли представники «Демократичного блоку», ухвалив указ про позбавлення місцевих рад права керівництва місцевими ЗМІ, управління внутрішніх справ. А групі депутатів-комуністів було доручено відстоювати «принципи незмінності державної символіки».

15 травня Верховна Рада УРСР дванадцятого скликання вперше почала працювати як парламент — на постійній основі. Перша сесія тривала понад два місяці, а не два-три дні, як раніше. У парламенті сформувалися два депутатські блоки — так звана група 239, яка офіційно називалась «За суверенну Радянську Україну» і мала більшість голосів у Верховній Раді, а також опозиційний «Демократичний блок» — Народна Рада. Роботу парламенту вперше почали транслювати у прямому ефірі по радіо й телебаченні. Опозиція отримала керівництво парламентськими комітетами з економічної реформи, зовнішніх справ, прав людини, культури й духовного відродження, чорнобильський, науки та освіти.

15 травня Верховна Рада нового скликання вперше почала працювати як парламент, тобто на постійній основі. 4 червня Головою Верховної Ради обрано Володимира Івашка. Під час виборів керівництва парламенту опозиція не змогла отримати посаду першого заступника глави парламенту, на яку претендував академік Ігор Юхновський. Депутат Яків Зайко оприлюднив заяву, в якій уперше було сказано про перехід «Демократичного блоку» до конструктивної парламентської опозиції, вироблення власних рішень та альтернативних законопроектів.

У червні В. Івашко вирішив переїхати до Москви — Михайло Горбачов запропонував йому посаду свого заступника у ЦК КПРС. XXVIII з'їзд КПУ задовольнив прохання В. Івашка про звільнення його з посади першого секретаря ЦК, і на цю посаду було обрано Станіслава Гуренка.

28 червня Верховна Рада розпочала розгляд питання про державний суверенітет України. Цьому передувало ухвалення відповідної Декларації Росією та прийняття парламентом Литви акта «Про відновлення незалежності Литовської держави».

5 липня лідер Народного руху В'ячеслав Чорновіл виголосив заяву з такими пропозиціями: негайно відкликати всіх депутатів — делегатів з'їзду КПРС — для участі в роботі Верховної Ради. А якщо цю вимогу буде проігноровано — порушити перед українським парламентом і народом питання про зміну керівництва Верховної Ради. За відкликання депутатів — делегатів компартійного з'їзду висловилися понад 300 депутатів, зокрема й 200 комуністів.

■ АРХІТЕКТОРИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

22 травня 1990 р. Голова Народного руху України В'ячеслав Чорновіл перед мікрофоном у сесійній залі парламенту.

11 липня заступник Голови Верховної Ради Іван Плюш зачитав заяву про відставку В. Івашка з посади Голови Верховної Ради від 9 липня 1990 р. Представники «Демократичного блоку» створили в парламенті парламентську меншість Народна Рада, котру очолив народний депутат Ігор Юхновський.

16 липня (355 — «за») український парламент затвердив остаточний текст Декларації про державний суверенітет України. Цей документ проголосив державний суверенітет України як «верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах». Відтепер від імені народу України могла виступати тільки Верховна Рада. Територія УРСР в існуючих кордонах оголошувалася недоторканою. Декларувалися також самостійне формування державного бюджету; запровадження власної грошової одиниці; право на власні Збройні Сили, внутрішні війська та органи державної безпеки. Україна зобов'язалася дотримуватися трьох неядерних принципів: не ввозити, не виробляти й не передавати ядерну зброю.

18 липня Головою Верховної Ради УРСР було обрано Леоніда Кравчука, який із червня 1990 року працював другим секретарем ЦК КПУ. За нього проголосували 239 депутатів. Відтоді компартійно-радянську більшість у Верховній Раді стали називати «група 239».

Парламент розпочав приймати закони у розвиток Декларації про державний суверенітет. **30 липня** прийнято постанову Верховної Ради «Про проходження строкової військової служби громадянами УРСР», згідно з якою усі солдати Радянської Армії, призвані до війська з республіки, мали повернутися служити в Україну, **3 серпня** — Закон «Про економічну самостійність УРСР».

Проте рішення та закони, які мали наповнити декларацію конкретним реальним зміс-

том, ухвалювалися не так легко і швидко. Після ухвалення Декларації про державний суверенітет у парламенті виникло протистояння між прокомуністичною більшістю та опозицією. Депутати від КПУ блокували ухвалення прогресивних законодавчих актів і виступали проти нової символіки держави.

1 жовтня розпочала роботу друга сесія Верховної Ради УРСР. На знак протесту проти антидержавних дій консервативних сил українські студенти розбили на центральному майдані Києва наметове містечко й оголосили голодовку — так звана революція на граніті. Студенти висунули низку політичних вимог, які підтримали шахтарі, інтелігенція та безліч рядових громадян з усієї України.

17 жовтня під стінами Верховної Ради відбувся багатотисячний мітинг. Люди скандували «Геть Масола й Кравчука!». Під тиском протестної акції Верховна Рада прийняла компромісне рішення: 1) провести на початку 1991 р. референдум про довіру нинішньому складу парламенту, й у разі недовіри організувати до кінця року нові вибори на багатопартійній основі; 2) забезпечити проходження громадянами України строкової служби в інших республіках і державах тільки за добровільної згоди юнаків; 3) створити комісію Верховної Ради для розгляду питання про націоналізацію майна КПРС і ВЛКСМ; 4) до затвердження нової Конституції України ухвалення Союзного договору вважати передчасним; 5) відправити у відставку голову Ради Міністрів УРСР Віталія Масола; 6) до 30 листопада 1990 р. привести чинну Конституцію УРСР у відповідність до положень Декларації про державний суверенітет України. Однак із цього переліку до кінця року було виконано тільки один пункт — шодо відставки В. Масола.

24 жовтня затверджено склад Конституційної комісії Верховної Ради УРСР із роботи нового Основного Закону, яку очолив голова парламенту Леонід Кравчук і до складу якої увійшло 59 народних депутатів та фахівців у галузі економіки та права. Комісії доручалося підготувати окремі розділи проекту нової Конституції. Президія Верховної Ради мала внести на розгляд сесії у грудні Концепцію нової Конституції УРСР. Проте одразу постали великі труднощі. Адже Конституція УРСР 1978 р. не була Конституцією суверенної держави, а Україна була суб'єктом федерації і керувалася законами

25 жовтня Верховна Рада скасувала шосту статтю Конституції УРСР про керівну роль Компартії.

1 листопада прийнято за основу Концепцію та Програму переходу Української РСР до регульованої ринкової економіки.

14 листопада Головою Ради Міністрів УРСР обрано Вітольда Фокіна.

19 листопада у Києві було підписано Договір між Україною та Росією. У Верховній Раді УРСР виступив Головою Верховної Ради РРФСР Борис Єльцин. У своєму виступі Б. Єльцин заявив: відносини між Україною та

Росією можуть розвиватися тільки на принципі рівності, відносини між Україною та Росією мають бути взаємовідносинами суверенних держав, добросусідськими відносинами, які треба будувати на принципах невторчання у внутрішні справи один одного. У взаємовідносинах між двома країнами, як і з іншими республіками, не повинно бути місця силі, шантажу, тиску.

7 грудня прийнято Закон УРСР «Про місцеві Ради народних депутатів УРСР та місцеве самоврядування». **18 грудня** — Земельний кодекс УРСР, **20 грудня** — Закон «Про міліцію», постанову про визнання вихідними днями найбільших християнських свят — Різдва, Великодня та Трійці.

1991 рік Свобода із зав'язаними руками

1 січня вийшов у світ перший номер газети Верховної Ради УРСР «Голос України».

28 січня президія Верховної Ради УРСР схвалила постанову «Про організацію та заходи щодо забезпечення проведення на території Української РСР всесоюзного референдуму 17 березня 1991 року». Відповідно до Постанови Верховної Ради РСР на цей референдум без погодження із союзними республіками було винесено лише одне питання: «Чи вважаєте ви необхідним збереження СРСР як оновленої федерації рівноправних суверенних республік, у якій повною мірою гарантуватимуться права та свободи людини будь-якої національності?». На це запитання слід було відповісти «так» чи «ні».

1 лютого розпочала роботу третя сесія Верховної Ради УРСР XII (першого) скликання. Депутати прийняли постанову Верховної Ради УРСР «Про передачу підприємств і організацій металургійної та вугільної промисловості СРСР, що розташовані на території УРСР, у власність республіки».

8 лютого сесія Верховної Ради схвалила

28 березня 1991 р. Черги до Центрального гастроному на Хрещатику.

пакет законів про підприємства та підприємництво, якими було узаконено різноманітність форм власності, в тому числі й приватну власність. **12 лютого** — закон про відновлення Кримської автономії у складі Української РСР. У місячний строк мало бути обрано таємним голосуванням відповідну кількість народних депутатів Кримської АРСР до Верховної Ради Криму, в тому числі й від організації національно-культурних товариств та інших громадських об'єднань депортованих народів Криму.

13 лютого народні депутати запропонували провести у день всесоюзного референдуму — 17 березня 1991 р. — паралельний республіканський український референдум із власним варіантом запитання.

У парламенті обговорювали декілька варіантів такого референдуму. Проект президії Верховної Ради УРСР пропонував включити до бюлетеня для таємного голосування два запитання: «Чи вважаєте ви необхідним збереження СРСР, як оновленої федерації рівноправних республік, у якій повною мірою гарантуватимуться права та свободи людини будь-якої національності» та «Чи вважаєте ви необхідним, щоб Союз Радянських Соціалістичних Республік став Союзом Радянських Суверенних Держав, у яких кожний народ буде сам вирішувати свою долю». Проект Комісії Верховної Ради у питаннях законодавства та законності пропонував таке запитання: «Чи вважаєте необхідним, щоб Союз Радянських Соціалістичних Республік став Союзом Радянських Суверенних Держав або Суверенних Республік?». Депутати від опозиції — «Чи вважаєте за необхідне перетворити

Жовтень 1990 р. Голодовка студентів на площі Жовтневої революції у Києві.

16 березня 1991 р. Мітинг у Києві проти референдуму за збереження СРСР.

СРСР у співдружність суверенних держав, у якій права людини будуть цілком гарантовані спільними зобов'язаннями держав співдружності?» (Василь Червоний), «Чи вважаєте ви, що СРСР повинен перетворитися у співдружність суверенних держав, які взаємно визнають прийняті ними декларації про державний суверенітет, діють за принципом взаємного співробітництва, гарантують реалізацію прав і свобод кожної людини, всіх націй, етнічних та неетнічних груп?» (Михайло Косів). Парламентська комуністична більшість наполягала на проведенні лише одного, всесоюзного референдуму. І зрештою, лунала ще одна пропозиція — референдум взагалі не проводити. Гостра дискусія розгорнулася довкола ознаки державності майбутнього союзу суверенних республік-держав. Чи може бути державою союз держав, держава в державі й держава над державами?

27 лютого Верховна Рада УРСР схвалила постанову «Про проведення референдуму в Українській РСР 17 березня 1991 року», якою вирішила провести водночас із загальносоюзним референдумом опитування населення України для виявлення думки громадян щодо змісту майбутнього Союзу. До білетення вирішено включити таке питання: «Чи згодні ви з тим, що Україна має бути в складі Союзу Радянських суверенних держав на засадах Декларації про державний суверенітет України?» з варіантами відповідей «так» або «ні».

Тим часом у країні загострювалася соціально-економічна ситуація. У шахтарських регіонах Донбасу розпочалася хвиля страйків із вимогами підвищити заробітну плату в 2—2,5 разу, поліпшити соціальний захист.

28 лютого Верховна Рада ухвалила постанову «Про становище в шахтарських регіонах республіки», закликавши шахтарів виявити розуміння складних обставин, в яких перебуває економіка республіки, проявити громадянську зрілість і утриматися в цей час від страйків.

17 березня в Україні відбулися всесоюзний референдум та республіканське опитування населення. У голосуванні взяли участь 31 млн. 514 тис. громадян (83,52%). За збереження СРСР як оновленої федерації рівноправних суверенних республік висловилися 70,16 %, негативно відповіли на це запитання 27,99 % громадян. В опитуванні населення УРСР взяли участь 83,48% осіб, включених до списків для голосування. Переважна їх більшість (980,17%) висловила згоду з тим, що Україна має бути у складі Союзу радян-

ських суверенних держав на засадах Декларації про державний суверенітет. Відповіли «ні» 17,97 % чоловік.

18 березня президія Верховної Ради УРСР створила комісію Верховної Ради з питань Союзного договору і затвердила її склад. 21 березня парламент утворив робочу групу для підготовки власного варіанта Союзного договору пропорційно до представництва у сесійній залі: одна третина — опозиція, дві третини — більшість. М. Шульга, Олександр Коцюба — від більшості, Ігор Юхновський — від опозиції.

Підводні камені

22 березня під стінами парламенту та всередині знову виривали пристрасті. Представники страйкуючих шахтарських колективів увечері й навіть вночі вели діалог з урядом, шукаючи разом із ним виходу з кризової ситуації. Розмову вирішено було продовжити у Верховній Раді. Серед вимог шахтарів, які з парламентської трибуни озвучив голова територіального комітету профспілок Червонограда Сергій Бесага, —були не лише економічні (індексація зарплат і пенсій, скасування штрафних санкцій за непостачання вугілля тощо), а й політичні. Це, зокрема, подальший розвиток державного суверенітету республіки, прийняття нових законів, які вивели б економіку України з-під диктату центру, передавання всіх промислових підприємств союзного підпорядкування на теренах України у власність українського народу, прийняття Конституції демократичної України на принципах Декларації про державний суверенітет.

Для опрацювання проекту Союзного договору в роботі парламенту було оголошено перерву до 16 квітня. Голова Верховної Ради УРСР Леонід Кравчук розповсюдив серед народних депутатів свої зауваження та пропозиції до проекту Союзного договору. Він, зокрема, виступав проти поняття «оновлена федерація», висловлюючись за Союз суверенних держав європейського взірця. Однак піти на утворення такої державної структури — тільки маючи власну Конституцію.

4 квітня парламентська опозиція — Народна Рада —оприлюднила заяву «Утверджувати державний суверенітет», у якій звинуватила союзне керівництво та комуністичну партійну верхівку в намаганні будь-якою ціною втримати панівні позиції та зберегти унітарну централізовану державу СРСР, перекладаючи свою провину в економічній кризі на страйкуючих шахтарів. Парламентська опозиція вимагала перевести промисловий потенціал під юрисдикцію республіки, кардинальної структурної перебудови економіки, надання працюючим економічної свободи в питаннях привласнення майна, реалізації програми роздержавлення та приватизації, аграрної реформи тощо.

16 квітня пленарне засідання парламенту знову тривало під відлуння мітингів і страйків. Вимоги —економічні й політичні. Зокрема, відставка Президента, уряду та Верховної Ради УРСР, передача вищої влади Верховним Радам суверенних республік, реалізувати постанову Верховної Ради УРСР від 17 жовтня 1990 р. (програма голодуючих студентів), невідміщення Союзного договору та прийняття нової Конституції. Виступаючи на вимогу депутатів із трибуни Верховної Ради, Голова Ради Міністрів УРСР Вітольд Фокін розкритикував дії союзного уряду при здійсненні реформ цін, які, за його словами, нагадували «хірургічну операцію без наркозу», і оприлюднив розроблені урядом заходи для поліпшення соціального захисту населення та індексації доходів. Голова Верховної Ради УРСР Л. Кравчук запропонував сісти за стіл переговорів із страйкарями.

Серед заходів, які пропонували народні об-

ранці, —швидша приватизація та роздержавлення підприємств, сформувати коаліційний уряд народної довіри, прийняття пакета чітких і однозначних законів, які гарантували б справжній економічний суверенітет республіки. Депутат із Закарпаття Іван Герц взагалі запропонував оголосити мораторій на всі укази та постанови центру, які суперечать Конституції УРСР, вирішити питання президентства, обрати на сесії Верховної Ради Президентом України Л. Кравчука й надати йому надзвичайних повноважень на період виходу республіки з кризи. Зрештою депутати проголосували постанови, якими засудили будь-які заклики до страйків, зупинили дію окремих статей указу Президента СРСР «Про надзвичайні заходи із забезпечення матеріальними ресурсами підприємств, об'єднань і організацій» на території УРСР, як такі, що суперечать Конституції УРСР та її законам.

18 квітня Голова Ради Міністрів УРСР Вітольд Фокін, виступаючи у парламенті, запропонував реорганізувати Раду Міністрів у Кабінет Міністрів, який має «не командувати, а регулювати». За цією концепцією очолювати Кабінет Міністрів мав Прем'єр-міністр. В уряді також мало бути двоє віцепрем'єрів, вісім державних міністрів, 21 міністерство та 23 державні комітети. У своїх виступах депутати наголошували на потребі не просто змінити вівіски на будинку уряду, а насамперед вивести економіку з кризи, наситити споживчий, передусім продовольчий, ринок. Того самого дня Україна отримала свого першого Прем'єр-міністра. Конституційною більшістю голосів ним став тодішній чільник уряду Вітольд Фокін. У парламенті було підписано взаємоузгоджувальний протокол між страйкарями, урядом і парламентською комісією.

23 квітня Верховна Рада прийняла Закон «Про свободу совісті та релігійних організацій», а 24 квітня опубліковано й набув чинності Закон УРСР «Про власність». Перша стаття цього закону гласила, що національне багатство України є власністю її народу.

25 квітня у парламенті було створено тимчасову комісію Верховної Ради з питання

соціальної дійсності — людина; 2) народовладдя у формі представницької і безпосередньої демократії — єдиним джерелом державної влади є народ; 3) розподіл державної влади на законодавчу, виконавчу та судову. Конституційна комісія дійшла згоди, що Президент —глава виконавчої влади — має обиратися всенародно. Опозиція пропонувала, щоб Президента обирала Верховна Рада. Наступні принципові позиції концепції: законодавчий орган — Верховна Рада — постійно діючий орган, у якому всі народні депутати мають працювати на постійній основі. Верховна Рада складається з двох палат — Народної Палати, депутати якої обираються на багатопартійній основі строком на три або чотири роки, і Палата Представників (або Сенат) із рівного числа депутатів від областей, міст республіканського підпорядкування та Кримської автономії, котрі обираються строком на 6 років за багатомандатними виборчими округами. Пропонувався й альтернативний варіант — однопалатна Верховна Рада. Місцеві ради народних депутатів пропонувалося проголосити органами місцевої державної влади і перетворити на органи місцевого самоврядування.

Під час обговорення передусім шло про систему протипаг, щоб не допустити безмежної влади Президента. Чимало запитань і зауважень стосувалося узгодження президентської форми правління з радянською владою, місцевим самоврядуванням, а також щодо механізму відкликання Президента. Народні обранці передусім дискутували, якою має бути форма правління в Україні — традиційно-радянська влада рад, президентське чи парламентське правління, а на місцях — місцеве самоврядування чи вертикальне представництво Президента.

Депутати з прокомуністичної більшості беззастережно виступали за збереження радянської форми влади з посиленням вертикальності підпорядкованості та відповідальності низових рад вищим. А опозиційна Народна Рада заперечувала: потрібна сильна виконавча влада на місцях, оскільки ради дискредитували себе бездіяльністю та підпорядкованістю партійним органам. У зв'язку з цим постало і питання про доцільність інституту президентства. Дискутували ідеї «сильного» глави держави (уособлення і вище керівництво виконавчої влади) та «слабкого» (обраного парламентом, а не народом і підзвітного депутатам). Лунали також пропозиції обирати Президента після прийняття Конституції, а до того часу певні владні повноваження — главі парламенту. Чимало суперечностей було й щодо варіантів назви держави: Республіка Україна, Україна, Українська Республіка, Українська Демократична Республіка, Українська Радянська Республіка тощо. Викикали суперечності та механізми відносин між законодавчою та виконавчою владами, структура парламенту — одно- чи двопалатного, визначення майбутнього суспільного устрою України, характер депутатського мандата — імперативно-го чи вільного. Позиції різних політичних таборів кардинально відрізнялися одна від одної.

21 травня парламент ухвалив зміни та доповнення до Конституції Української РСР у зв'язку з удосконаленням системи державного управління, згідно з яким уряд було перетворено на Кабінет Міністрів УРСР, котрий є найвищим органом державного управління в республіці. Парламент призначив новий склад уряду.

22 травня Олександр Ємець зачитав заяву Народної Ради, в якій пропонували розробити проекти Конституції більшістю та опозиції і винести їх на всенародне обговорення. За поіменного голосування більшість голосів набрала пропозиція вважати необхідним до обговорення Конституції провести референдум із приводу назви республіки, державної символіки, форми державності, управління, соціального вибору.

(Далі буде).

Фото Олександра КЛИМЕНКА, Укрінформ та ЦДКФФА імені Пушечного.

24 серпня 1991 р. Схвалення Акта про незалежність України на позачерговому засіданні Верховної Ради України.

щодо націоналізації майна КПРС та ВЛКСМ на території України.

1 травня вступив у дію Закон «Про банки і банківську діяльність», 6 травня опубліковано Закон «Про підприємства в Українській РСР». 8 травня вступив у дію Закон «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні».

Хребет нової держави

14—22 травня парламент розглядав питання про Концепцію нової Конституції УРСР. Голова Верховної Ради УРСР та Конституційної комісії Леонід Кравчук у своїй доповіді наголосив, що в проект нового Основного Закону закладено такі передумови: 1) у центрі

Серпень 1991 р. На трибуні Верховної Ради України — перший секретар ЦК КПУ Станіслав Гуренко.

24 серпня 1991 р. Мітинг біля Верховної Ради у день проголошення незалежності України.

Комусь видалося, що наші кури надто впевнено почуваються на ринку стор 11.

■ SOS

Школі загрожує останній дзвоник

Школі в селі Журавське Луганської області Міловського району загрожує закриття. Навчаються в ній дітлахи із трьох сіл: окрім вищезгаданого населеного пункту, ходять сюди ще з Ярського і Червоної Зірки. Директор навчального закладу, котрий потрапив до чорного списку, Світлана Войтенко (на знімку) згадує, що 1990 року, коли вона прийшла працювати в Журавське, у школі було 60 учнів, 1 вересня 2005-го за парти сіли 35, тепер їх залишилися лише 24. Втікають із села люди. Хто в місто, хто до Росії — і не від доброго життя.

А тут ще у високих інстанціях підрахували, що утримувати педагогів на таку кількість учнів далі не вигідно. Дітлахів збираються возити на навчання до Великоцька — це за 15 кілометрів звідси. Директор, а з нею і весь учительський колектив, мешканці села б'ють на сполох, закликаючи не закривати школу і небезпідставно вважаючи, що з її ліквідацією з карти України зникнуть три села. Спираючись на сумний досвід прилеглих сіл, пророкують, що це станеться через 5—7 років. Як правило, доживають віку старі, всі інші йдуть.

Учителі не раз зверталися з проханням зберегти школу або хоча б створити на її основі школу-інтернат для дітей-сиріт, дітей із багатодітних, малозабезпечених і неблагополучних родин. Але в райдержадміністрації сівачам розумного, доброго, вічного компетентно відповідають, що районний бюджет цієї затії не потягне. Учителі не здаються: в переданому до газети «Голос України» листі просять допомогти в вирішенні питання Кабінету Міністрів, Міністерство освіти і науки.

— Адже і кадрами ми забезпечені, — в розпачі розповідає Світлана Войтенко перед стендом досягнень своїх учнів (на знімку). — Учителі примудряються і вдома по господарству встигати, і в школі викладати. А діти — найкращі. Ось грамоти, незважаючи на те, що ми один із найвіддаленіших

пунктів Міловського району. Село Червона Зірка — найдаліша східна точка України — так записано у всіх довідниках. Скільки наших учнів, підтверджуючи свої знання, вступають до луганських і харківських вузів! Обладнанням у школі забезпечені. Є комп'ютер, музичний центр, подаровані нам нашим спонсором сільгосп підприємством «Нібулон». Є мікрофони — діти співають, танцюють, грають у спектаклях. А скільки спортивних досягнень! Навіть УАЗ є — його допомогли в райраді взяти в оренду в центральній райлікарні. Ремонт нещодавно зробили. Інтернат дав би нові робочі місця. Нехай чотири. Бо куди тепер у нас у селі піти працювати? Школа, фельдшерський пункт, бібліотека (півставки) — все... І сезонні роботи.

— Якщо закриють, — з гіркотою продовжує Світлана Миколаївна, — базу роздадуть у школи району. А будинок... Ви ще не їздили нашим селом?.. Подивіться, що залишилися від двоповерхівок! Усе розтягнуто, як після бомбування...

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото автора.

«Хліб України» та «Укragролізинг» передано в управління МінАП — постанова Кабміну

Фермерська арифметика

■ БЕЗВИХІДЬ

Коли руки Юрія Павлюка стали «зайві» на Дубенському автонідприємстві, він, як селянський син, вирішив повернутися до землі в надії на те, що вона не стане для нього мачухою.

Колишній будівельник, єдиний міський житель, який обрав фермерство, мріяв: облагородити пасовище, вирощуватиме зернові, картоплю, овочі, розводитиме худобу. П'ятнадцять років тому Дубенська міська рада виділила Павлюкам 33 гектари неугідь на околиці міста. Юрій Іванович гадав отримати наділ з правом успадкування, а тому вклав певні кошти. Але в акті записано: «Надається земля з правом користування». Відтак фермера не полишає тривога: а що, як заберуть у нього землю, скажімо, під забудову? Геодезисти, які склали знімок наділу (він найнижчий за градацією кадастру), не приховували свого здивування: «Гіршого поля вам не могли виділити?».

До того ж під'їзди до наділу нікудишні. Тому мусить фермер чекати, поки сусіди не зберуть урожай. Тим часом його зерно осипається. Бідкався він, що хтось розкурочив водокачку, тепер підтоплюється частина його поля. Звертався до влади, у спілку фермерів, аби допомогли зарадити біди, але там недвозначно натякнули — це, мовляв, його власні клопоти.

— Як і колись, господар не вільний у своїх діях, не може збільшувати виробництво продукції, — каже Юрій Павлюк. — Тримав 11 корів, 17 голів ВРХ, 64 вівці, 7 коней. Але через неподобства на ринку збуту звів до мінімуму поголів'я худоби, відмовився від овець. Можу виручити за кілограм яловичини 4,5 гривні, 24 копійки — за кілограм живої ваги баранини (сотні кілограмів нікому не потрібної шерсті закопав). То коли я назбираю 4,5 тисячі доларів на малий комбайн чи тракторець?

— Стосовно кредитів, — розмірко-

ує фермер, — з преси дізнався, що для АПК цього року ніби виділено 17 мільярдів гривень. Тим часом у банках воліють мати справу з колишніми колгоспами, які мають що закласти. А не з фермерами, в яких нічого немає. Та й брати кредит під 18 відсотків річних — не вигідно. А щоб узяти його, потрібно зібрати і подати в банк майже 60 довідок.

Юрій Павлюк вважає: має бути диференційований підхід до тих, хто господарює на землі. Не можна, на його думку, під одну гребінку «чесати» вчорашнього голову колгоспу, якому дісталися гарні поля, техніка, приміщення і який на чолі фермерського господарства не бідує, і селянина, котрий дає лад 7—10 гектарам, умиваючись сьомим потом.

— Докучає фермерам і непродумана звітність, — каже Юрій Іванович. — Щомісяця до 20 числа рапортуй про прибутки, скільки коштів отримав, як ними розпорядився. Та які кошти, скажімо, в січні—березні? А не здав вчасно звіт — чекай штрафу. Добре було б, якби користувачі наділів розміром до 50 гектарів складали звіти раз-двічі на рік.

— Чи відчули бодай якесь полегшення чи допомогу з боку держави цього року. Адже 2006-й оголошено Роком села? — цікавлюся.

— Крім порожніх слів та обіцянок, село більше ні на що не розшилося, — махнув рукою Ю. Павлюк. — Скільки мовлено на різних рівнях про диспаритет цін, а нічого не змінилося: пальне, техніка постійно дорожчають, а закупівельні ціни на тваринницьку продукцію падають. Я вже вам розповідав, що звів нанівець овець. Зараз маю для реалізації кілька півтонних бичків, та не можу вигідно їх продати. А загалом торік наша фермерська сім'я (а разом з Юрієм Івановичем працюють його дружина, два сини з невістками, дві доньки. — Авт.) спрацювала «так на так».

Юрій ПАВЛЮК.

— Ви запитували про підтримку держави, — продовжує фермер. — Так ось торік я прививився до болю, надумав облагородити його під ставок. Коли натякнув про допомогу в районному управлінні сільського господарства, там на мене подивилися, як на невинного романтика.

За своєю вдачею цей невисокий чорнявий 54-річний чоловік — прагматик. Працюючи на землі, він і агроном, і ветлікар, і економіст. Давно прорахував, що тваринництво за сучасних цін — збиткове, вигідніше займатися картоплею, овочами. Але полю потрібна органіка, та де її візьмеш, якщо у хліві не буде хвоста? Були б стабільні ціни, то не втрачали б час на ринку дружина Марія Іванівна, дочки Іванка чи Ольга, не слухав би знущальне від перекупників: «Куди ти дінешся? Не сьогодні-завтра віддаси бичка».

Василь ЯНОШІ.

Рівненська область.

Фото автора.

М'ясні проблеми в...

■ ТЕНДЕНЦІЇ

Знайти на хмельницьких базарах сало по шість гривень за кілограм — не проблема. За бажання можна навіть ви-торгувати і за чотири гривні. Якщо порівняти із зимовими цінами — різниця відчутна: впали у три-чотири рази. Із м'ясом та птицею таких стрибків немає, проте і тут від-чуваються певні знижки. Спочатку все пояснювалося вес-няним постом, мовляв, на ринку немає попиту, от і деше-шає продукт. Утім, скоромна їжа давно «в ходу», а підні-мати ціну на свій товар у м'ясних лавках не спостіають.

Здавалося б, такій ситуації можна тільки радіти: і м'яса вдосталь, і ціни не стрибають, і все це без жодного тобі адміністративного тиску. Проте подібні висновки напрошуються лише біля м'ясних прилавків. Що далі відій-ти від них і наблизитися до ферми, свинарника чи пташ-ника, то проблематичнішою видається ситуація.

«Свинячий рай» залишився позаду

Рік тому тема свинарства була надзвичайно модна й популярна. Для багатьох стало справжнім відкриттям, що сучасні технології за чотири-п'ять місяців дають змогу відгодувати непоганого кабаниця. Хмельничанам, зокрема, обіцяли, що вже до нинішньої осені на околиці обласного центру почне працювати один із найпотужніших не те що в регіоні, а й у країні свинокмплекс на сто тисяч голів.

За такого розмаху сви-ниною можна було б нагодувати не лише Хмельничину. Але читасмо у півріч-них зведеннях: кількість свиней порівняно з почат-

ство так різко змінювалася кілька разів, не так уже й важко. Свого часу саме ви-сокі ціни на м'ясо зумови-ли інтерес до галузі. За вмі-лої організації і потужних інвестиціях п'ятачки обіця-ли давати ледь не подвій-ний «підйом». Не дивно, що в потужних, здебільшо-го приватних, господар-ствах, які до того займали-ся чи буряківництвом, чи вирощуванням зернових, швидко почали лаштувати до роботи свиноферми. Та хоч яким швидким вважа-ється це м'ясо, воно все одно не встигло вирости, як ситуація на ринку вже змінилася. Навіть тим, хто спеціалізується на відгодів-лі п'ятачків, сьогодні дово-лі проблематично знайти ринки збуту. Переробна га-лузь зробила різкий пово-рот у бік дешевих імпорт-них сурогатних фаршів. Можна без жодного аналі-зу і спеціального дослід-ження впевнено сказати: в ковбасних продуктах, котрі коштують від десяти до п'ятнадцяти гривень за кі-лограм, м'яса просто не знайти. Ціна до двадцяти п'яти гривень, можливо, і передбачає частку м'яса, але теж незначну. Тож чим добротніша сировина, тим менше шансів знайти для неї переробника. У резуль-

таті теперішня «посівна» на свинофермах дуже швидко відгукнеться вже на зимо-во-весняних «жнивях»: на значний приріст поголів'я сподіватися не доводиться.

Чабанівка без чабанів

Над тим, яке м'ясо їсти завтра і на якому заробляти гроші, Олексій Боднар, керівник сільськогосподарського товариства із Чабанівки, що в Кам'янець-Подільському районі, замислюється вже давно. Правду сказати, в нашій розмові Олексій Павлович почу-вався не дуже впевнено: не має чим похвалитися гос-подарство. На фермі зали-шилися до півтори сотні голів худоби, а із більш як тисячі гектарів орної землі урожай збиратимуть на 130.

Але ж Чабанівка і разом із нею Олексій Павлович знали зовсім інші часи, ко-ли на місцевих крутосхилах паслося до шести з поло-виною тисяч овець. Заува-жу: на початок липня у всіх сільгосп підприємствах об-ласті налічувалося лише 4,8 тисячі овець.

Тоді ж у Чабанівці кож-на вічка давала до трьох кі-лограмів вовни та ще й м'ясо, котре продавали за ціною яловичини. Але на-

Засіки в решеті

■ СИТУАЦІЯ

Мирівський елеватор, що неподалік райцентру Томаківка, видно здалеку. Його важкі бункери піднімаються над місцевістю, як надійна фортеця. Високо на сірому бетоні стіни — герб України. Цей елеватор єдиний з чотирьох на території області (ще Балівський у Магдалинівському районі, Павлоградський і Криворізький) — у власності держави. В районі стартували жнива, але на елеваторі незвично тихо. На воротах — замок, на прохідній — сувора охорона в чорному.

— Зазвичай у цей час тут уже кипіла робота, — згадує фермер Анатолій Рибалко. (Елеватор тридцять років тому будували буквально на його очах. Організувавши на ста гектарах власну справу, щорічно потім возив сюди зерно на збереження.) — Тепер ми боїмося довіряти своє вирощене й зібране. Ніяк не забуваються нещодавні події...

Фермери ще добре пам'ятають, як минулорічної осені група міцних чоловіків у чорному камуфляжі серед білого дня вмиль очистила елеватор від тих, хто тут працював. А правоохоронців, що прибули за викликом, заспокоїли: словиле захоплення відбувається... в інтересах держави.

Ще 2003 року, коли з хлібом у країні стало важко, уряд попросив зерно для ДАК «Хліб України» у підприємців у борг. А через рік, у рахунок його погашення, декому з них віддали низку елеваторів на п'ять років в оренду. Мирівський дістався ТОВ «Орільський об'єднаний елеватор». Незабаром це товариство передало об'єкт іншому підприємству в суборенду. Потім договір було розірвано. Сюди повернулися представники ДАК «Хліб України». Шоправда, за час, що тут керували орендарі, місцеві товаровиробники саме з ними уклали договори на збереження зерна і передали його сюди з умовою: за першою вимогою повернути назад.

Багато хто не може одержати зерно дотепер. Тривають судові розгляди. Після чергового вердикту чергові щасливці квапляться забрати свою частину. Навесні депутати Томаківської райради направили звернення до Президента України, в якому висловили свою стурбованість ситуацією навколо елеватора, майно якого в 2004 році, на їхню думку, було передано в оренду, а потім у суборенду «із грубим порушенням чинного законодавства». «Результатом цих дій стало, — написано у зверненні, — розкрадання зерна, різке зменшення податкових платежів, систематичні фінансові порушення, виявлені із залученням фахівців контрольно-ревізійних служб і внутрішньовідомчого контролю ДАК «Хліб України», погіршилися відносини із сільгоспвиробниками...». Із проханнями «негайно втрутитися в

ситуацію» зверталися до Прем'єр-міністра, міністра АП, обласного керівництва і представники районної асоціації фермерів.

Голова районної й водночас обласної асоціації фермерів і землевласників Микола Шапошник — потомственный томаківський аграрій. Його фермерське господарство «Весела долина» у районі завжди було серед кращих.

— Коли восени минулого року через суди держава розірвала договори оренди, орендарі почали позиватися з державою і ДАК «Хліб України», — розповідає Микола Олексійович. — Тоді невідомі особи силоміць захопили елеватор. Події відбувалися під час заготівлі соняшнику. На збереженні перебувало близько трьох тисяч тонн зерна від сільгоспвиробників. Коли ті звернулися з проханням його повернути — їм відмовили, мовляв, зникла документація. Ось тепер і досі тривають судові позови. До того ж, очевидно, основним документом став не договір, не запис у ваговій книзі, а так звана квитанція зі складу. Скільки себе пам'ятаю, ми на її наявність ніколи раніше навіть не зважали. Тепер саме вона робить погоду.

З грудня фермери воюють, щоб забрати своє зерно. Багато хто вже махнув рукою на цю затію: позиватися з колишніми орендарями, в яких, крім договору на оренду, можливо, немає ні майна, ні техніки, марно. У підсумку фермери, а їх у Томаківському районі 128, бояться сьогодні знову довіритися послугам місцевого елеватора. Не поспішають укладати з ним договори й аграрні товариства, створені в районі на базі колишніх КСП.

Фермер Микола Палець, сумнівається, чи зможе потім забрати свій врожай за першою вимогою, щоб продати. Його колега Станіслав Халамай каже, що озимий ячмінь вони почали косити давно, але зібране воліють поки що зберігати в себе. Так надійніше. А от куди його потім діти, коли підуть дощі, не знають.

— Даремно вагаються, — спробував заспокоїти кореспондента «Голосу України» нинішній директор елеватора Юрій Рудковський. — Нехай приходять, везуть до нас зерно — приймемо, попередньо уклавши

договір. Ми здійснюємо послуги з його сушіння, збереження, транспортування. Потужності елеватора розраховані на 69 тисяч тонн. У нас нині зберігається зерно резервного і аграрного фондів. І те, що залишилося від торішнього врожаю. Якщо треба,

ГОТОВІ працювати в три зміни.

— Взяти вони візьмуть, а от чи зможемо ми потім забрати

його назад, — прокоментував запрошення фермер Павло Симон, в якого на елеваторі «зникло» 120 тонн торішнього соняшнику. — А потім знову оббивай пороги судів, щоб повернути своє? Ніколи в нас раніше такого не було. Немає гарантії...

Цікавлюся в директора елеватора: чи багато товаровиробників уже уклали з ними договори на збереження? Виявилось — лише дев'ять. Інші не поспішають, хоча терміни підганяють. До речі, Юрій Рудковський, здається, жодного конфлікту не помічає. Він упевнений, що ті, хто з того боку воріт, — просто «вередують». «Я не знаю суті конфлікту, та мені це і не цікаво», — підвів ризику Юрій Борисович.

— Зазвичай елеватор обслуговує не лише томаківців, а й наших сусідів з Нікопольського і Солонянського районів, із Запорізької області, — каже Микола Шапошник. — Але в зв'язку з не розставленими досі крапками над «і» на контакт з елеватором не поспішають навіть трейдери, котрі закуповують зерно за високими цінами, мабуть, не хочуть ризикувати. Раптом завтра там знову неждано-негадано зміниться керівництво. І нинішні документи або «загубляться», або виявляться не при справах.

Начальник районного управління сільського господарства і продовольства Олександр Краснокуцький, воліє дивитися на ситуацію, ніби з боку. Він і фермерів розуміє, і керівництво елеватора намагається підтримувати. Але після розмови з ним залишилися таке враження, що позиція його як представника держави, на жаль, неясна. Тому непевність лише посилюється. А жнива в районі набирають обертів.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

асортименті

віль за такого розмаху вівчарство було дотаційним. Велика чабанівська отара утримувалась не тільки людською працею, а ще й державною підтримкою.

Нині розраховувати на дотації селяни просто не сміють, але ж підтримка, ой як потрібна. Чабанівка хоч сьогодні готова відродити вівчарство — люди стужилися і за роботою, і за грошима. А купці, видно, пам'ятаючи колишню славу місцевих вівчарень, допитуються, чи не продає хто баранину. Але ж як тут почати, коли, окрім боргів, господарство вже практично нічого не має.

Взяти кредит Чабанівка не може — бідна. Віддати щось у заставу — теж ні, бо все майно розпайоване. Боднар делікатно натякнув на своє бажання в обласьгоспуправлінні, але тут навіть за найкращого ставлення до господарства і його керівника можуть надати лише... методичну допомогу.

Та справа в тім, що вівчарську технологію Чабанівка знає ще з діда-прадіда. А от знайти гроші, щоб купити хоча б дві-три сотні овець, — «технологія», яку селянина просто не здолати. А відтак і баранина не обі-

цяє стати загальнодоступним продуктом на наших столах.

Перепочинь, курочко рябо

Найдешевшим і найспоживанішим м'ясом уже котрий рік на наших ринках залишається курятина. Попри масову атаку привізних стегенець почала піднімати голову й подільська птиця. Серйозні інвестори прийшли на Гуманецьку птахофабрику, що в Кам'янець-Подільському, та подібне підприємство в Городоцькому районі. Із 150 тисяч голів птиці вони планують «виросити» до одного мільйона.

Маківська птахофабрика, котра раніше спеціалізувалась на виробництві яєць, тепер успішно вирощує бройлери, і перші сто тисяч уже відправлено на ринки.

Підприємці із Дунаєвського району вже встигли переобладнати одну із свиноферм під курятник і розмістили у ньому до 50 тисяч курчат. Темпи розвитку птахівництва одразу стали помітні. Порівняно з минулим роком кількість птиці у сільгосппідприємствах виросла у два з половиною рази(!) і ста-

новить понад 320 тисяч голів.

Покупця ж найбільше радують не цифри, а ціни на ринку. Один із найдешевших продуктів на базарі — яйця. Несподівано область вибилась у лідери з їх виробництва. Кури почали нести не золоті, а справді дешеві яйця. І все було б добре, якби...

Одразу комусь видалося, що наші кури, а особливо яйця, надто впевнено почуваються на ринку. В повітрі запахло малозрозумілою і для вітчизняного виробничника, і споживача проблемою перетоварищення. А подільським птахівникам почали делікатно натякати: було б зовсім непогано, якби їхні кури... неслися трохи менше.

Коментувати таке прохання надзвичайно важко. Особливо тоді, коли в аграрних показниках уже давно переважають цифри зі знаком мінус. Коли наше м'ясо давно не може конкурувати із закордонним. Коли птахівництво робить лише перші кроки на шляху утвердження, йому одразу ж підрізають крила в буквальному розминні слова.

Утім, наказ заборонити курці нести яйця звучить цілком логічно на тлі хаосу в тваринницькій галузі. Стрибки цін, намагання штучного регулювання

ринку, а головне — практично повна відсутність механізмів державної підтримки галузі і чітких прогнозів розвитку — все це веде до дедалі більшого розширення асортименту. На жаль, асортименту не м'яса, а проблем, пов'язаних із його виробництвом. І тому немає жодних гарантій, що дешеве яйце на-

довго затримається на ринку, а сало по шість гривень за кілограм стане звичним. М'ясний ринок не знає спокою і стабільності. А нерозумна курочка ряба несе яйця, не второпавши, що вона зачіпає чийсь бізнесові інтереси.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото Галини КВІТКИ.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО Не пущу!

Унаслідок розпаювання земель колишнього колгоспу ми з кількома односельцями вимушені переганяти худобу на пасовище через землю сусіда. Сусід вимагає від нас відшкодування збитків і пропонує нам викупити у нього частину ділянки, по якій ми переганяємо худобу. Чи існує якийсь інший спосіб вирішення такої ситуації?
Володимир ЗАГОРІДНИЙ.
Вінницька область.

Стаття 90 Земельного кодексу гарантує власникам земельних ділянок право на відшкодування збитків у випадках, передбачених законом. Зокрема, такі збитки можуть бути заподіяні через вилучення з використання частини земельної ділянки. Збитки має відшкодувати особа, яка їх заподіяла, тобто всі ті, хто прогнаний худобу через ділянку сусіда.

Проте викуп частини земельної ділянки, яка використовується для прогону худоби, навряд чи вирішить проблему. Адже на продаж земельних ділянок для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, які виділяються внаслідок розпаювання, до 1 січня 2007 року діє мораторій. Продати частину ділянки до настання цієї дати сусід може лише за умови, що виділена в натурі земельна частка приєднана до земель особистого селянського господарства.

Виходом із ситуації може стати встановлення земельного сервітуту. Право земельного сервітуту передбачає можливість обмеженого платного або безоплатного користування чужою земельною ділянкою. У даному разі сервітут може бути встановлений щодо сусідської земельної ділянки з тим, щоб ви могли проганяти худобу по наявному шляху. Сервітут може бути встановлений на певний час або назавжди і зберігатиметься навіть якщо у земельної ділянки, щодо якої він встановлений, зміниться власник. Відповідно до статті 100 Земельного кодексу, ви, як власник земельної ділянки або землекористувач, маєте право вимагати встановлення земельного сервітуту для обслуговування своєї ділянки. Сервітут може бути встановлений за домовленістю між власниками на підставі договору, який має бути зареєстрований у місцевій раді у тому само порядку, в якому проводиться реєстрація прав на землю. Водночас ваш сусід має право вимагати від вас плату за встановлення сервітуту, а також відшкодування збитків, завданих його встановленням. З огляду на це, укладаючи договір, слід звернути увагу на фінансові питання. А якщо сусід відмовиться від укладення такого договору, ви можете звернутися до суду із заявою про встановлення сервітуту. Варто також зауважити, що сервітут може бути встановлено дещо інакше, ніж вам це зручно, адже, відповідно до закону, право земельного сервітуту має здійснюватися у спосіб, найменш обтяжливий для власника ділянки, щодо якої він встановлюється. Діяти сервітут починає після його державної реєстрації.

Наталія ВІЛАМОВА,
юрист.

Депортовано 66 громадян Китаю та шістьох в'єтнамців, які перебували в Україні нелегально. (УНІАН)

Головний офіс відомого ЗАТ «Систем кепітел менеджмент» не буде перенесено до Києва. Він залишиться в Донецьку, заявив генеральний директор компанії Олег ПОПОВ. (УНІАН)

Діти біжать на вулицю...

Це не так уже й погано, якщо там спортмайданчик

Революційність ідей оздоровчих програм безперечна: замінити сиротливі іржаві турніки на справжні тренажерні зали просто неба.

Наш «європейський вибір» давно вже став штампом політичним і навіть побутовим. А в народі більше дискутують не про рай-дужні європерспективи, а про те, що нас «туди» не пускає. Ті, хто клепає гроші на поганих людських звичках, здається, втратили будь-яке почуття реальності: навіть затяті любителі чарки відпускали дотепи про горілчану телерекламу на світовому футбольному чемпіонаті.

Тим часом заробляти можна інакше — додаючи суспільству не хвороб і злочинів, а здоров'я, сили та

радості. Оздоровлення нації поставила собі за мету група компаній «Інтер Атлетика» — найпотужніше в Україні об'єднання, що виробляє і постачає спортивний інвентар від «а» до «я». Найголовніше в тому, що вона створила чотири комплексні програми, виконання яких може зрушити з місця давно й наболілу проблему фізичного стану наших людей.

Дві з розроблених програм — класичні, їх призначення зрозуміле вже за назвами: «Міський спортзал» і «Спортивні товари населенню». Створення тренажерних залів «під ключ», починаючи з консультацій для замовника і закінчуючи гарантійним і післягарантійним обслуговуванням. (Власний завод «Спорттехніка» в Чернігові випускає понад 200 видів тренажерів і дві професійні лінії для спортзалів, одна з яких призначена спеціально для занять фітнесом).

Інша програма за доступними цінами пропонує понад три тисячі найменувань різноманітних товарів для туризму і спорту, зокрема спортивний одяг та аксесуари багатьох інших виробників.

Але по-справжньому соціальне значення мають інші розробки об'єднання. В будь-якому кутку міста чи села за індивідуальним проектом може бути встановлено безліч варіантів малих і великих спортивно-ігрових дитячих майданчиків. Це основа програми «Діти України». Ніхто в нашій країні такого ще не пропонував. Програму успішно виконують: уже більш як у 30 містах дітвора азартно грається — і розвивається фізично! — на яскравих, оригінальних і завжди неповторних майданчиках від «Інтер Атлетики».

Утім, діти за своєю природою схильні багато рухатися. Дещо гірше дорослим, що звикли до пива, цигарок і телевізора. Саме їх покидана врятувати програма «Спорт для всіх». Будь-яку з двох ліній — «Стандарт» або «Еліт» — можна встановити в міських парках, на пляжах, на майданчиках шкіл і вузів і, зрештою, в кожному дворі.

Мабуть, багато хто з городян знайшов би в собі сили відірватися від пляшки чи телевізора і повернутися до здорового способу життя, якби побачив під вікном класні тренажери, на яких можна займатися будь-коли і скільки завгодно, а головне — безплатно. Можна було б уникнути багатьох трагедій та злочинів і зберегти мільйони гривень, які йдуть на залагодження їхніх наслідків, якби суспільство свідомо орієнтувалося на здоровий спосіб життя.

Тим часом здійснити масштабні оздоровчі програми так, як вони реалізуються в розвинених європейських країнах, можливо лише з участю влади — центральної, міської, районної.

Марина КРИВДА.
Фото автора.

В'язні домашніх таборів

■ ЧАС ГРИМАС

Нинішнього року на Хмельниччині, як і по всій країні, дітей народжується більше. Тільки за перші чотири місяці на світ з'явилося майже 4,2 тисячі маленьких подолан, що на 250 малюків більше, ніж за цей час торік. Хоча до дитячого буму ще далеченько, цифри радують. Бо ж довгий час в низці населених пунктів переважала смертність.

Певним чином нинішні успіхи можна пов'язати і з тими славетними вісьмома з половиною тисячами гривень, котрими держава вітас новонароджених і їх батьків. Для багатьох родин це справді стало неабияким виявом підтримки і турботи. Втім, справдилися і песимістичні прогнози: для деяких сімей гроші стали спокусою номер один, і на світ з'явилися не бажані, а «дорогі» діти.

Звичайно, це не правило. Прикладів, коли малюки ставали способом заробітку для батьків, не так вже й багато. Але тим трагічніша доля крихіток у таких родинках. Бо чим і як можна пояснити те, що за такої істотної державної підтримки діти голодують і перетворюються на справжніх в'язнів домашніх кон-цтаборів.

Житіє Петра і Павла

Для будь-якої родини народження близнюків — справжній Божий дарунок. Для тридцятирічної мешканки Шепетівки це також був добрий «подарунок». Бо ж сума матеріальної виплати одразу подвоювалась. Якщо порівняти її з середнім заробітком в області, сміливо можна сказати, що півтора-два роки родина могла прожити безбідно.

У жінки вже було двоє старших дітей, утім, їхня доля турбувала її мало. Стосовно свого першого сина вона була позбавлена батьківських прав, тому восьмирічного хлопчика виховувала бабуся. Другу дитину вдалося збути на руки свекрухи. А тут ще ці двійнятка...

Хлопчики Петрусь і Павлик народилися раніше строку. Кожен важив лише трохи більше кілограма, а тому, зрозуміло, і догляду потребували особливого. Але матері було якось не до того. Тим більше ще у гаманці задзвеніла монета, і життя пропонувало значно цікавіші розваги, ніж догляд за дітьми.

Якщо одразу після народження в домі ще з'являлися дільнична медсестра чи лікар, то вже за кілька місяців мати просто не пускала їх на поріг. Не до лікарів та їхніх порад було жінці, коли на столі стояла чарка і закуска.

Результат такого «догляду» не забарився. Коли лікарі нарешті побачили братиків, у них уже розвилися гіпотрофія, анемія, рахіт, імунodefіцітний стан. Фахівці виявили у дітей затримку психомоторного розвитку. Усе це поставило малюків у бувальньому розумінні слова на межу життя і смерті. І тільки довівши дітей до критичного стану, мати нарешті вирішила звернутися по допомогу лікарів.

Шестимісячні хлопчики одразу опинилися в реанімаційному відділенні. Вага їх становила відповідно 2,8 та 3,2 кілограма. Лікарі доклали чимало зусиль, щоб відвести малюків від тієї останньої життєвої межі, на якій вони опинилися. Але якою буде

їхня подальша доля, сказати важко.

Присоромлена мати, яка раптом опинилася в центрі уваги, намагалася всіяко демонструвати свою любов до дітей. Всі негаразди зводила лише до хвороб, котрі чомусь обсіли близнюків. Але в щирість такого казання вірилося важко, тому районна прокуратура порушила стосовно горе-матері кримінальну справу і поставила перед судом питання про позбавлення її батьківських прав.

Одне таке право у жінки вже відібрали. Разом із ним забрали турботи і відповідальність за долю дітей. Але чи покарана цим мати? Скоріше навпаки: руки знову вільні. І навряд чи думає вона про крихітних Петра і Павла. Бо жодної вигоди, принаймні матеріальної, ці діти найближчим часом їй уже не принесуть. А треба буде — народить ще.

Хмільне молоко для немовляти

Прокуратурі Теофіпольського району довелося порушити кримінальну справу стосовно 19-літньої мами за злісне ухилення від виконання батьківських обов'язків.

Молода сім'я мешкала в одному з сіл разом із 45-річною тещею. Жоден з членів родини ніде не працював, зрідка перебивалися сезонними заробітками. І молоде подружжя, і новоспечена бабуся були небайдужими до спиртного і нерідко всім сімейством, як то кажуть, йшли у запій. А тут ще таке щастя: три тисячі гривень після народження хлопчика. Ніхто й не збирався витратити ці гроші на малюка, все пішло на дорослі забаганки, переважно на спиртне.

Не дивно, що хлопчик ріс кволим, відставав у розвитку. Вже з перших місяців свого життя він опинився у справжньому

пеклі. Коли родина вкотре пішла у повний загул і взагалі перестала доглядати дитину, сільський голова забив на сполох, повідомив про все у райвідділ міліції.

За викликом негайно прибули оперуповноважений кримінальної міліції у справах неповнолітніх, лікар районної лікарні та представник служби у справах неповнолітніх райдержадміністрації. Нікого не треба було переконувати в тому, що дитину потрібно забирати від батьків. У свої шість місяців хлопчик харчувався лише материнським молоком. А яке воно могло бути у жінки, яка регулярно вживає алкоголь?

Виснаженого малюка одразу відправили до лікарні. Діагноз — традиційний у таких випадках — гемотрофія другого ступеня. Дитячому організмові катастрофічно бракувало найнеобхідніших вітамінів для нормального розвитку. Дитину потрібно було не лише лікувати, а й елементарно нагодувати.

А поки хлопчик проходив курс лікування під пильним наглядом лікарів, оперуповноважений кримінальної міліції у справах неповнолітніх збирав матеріали для порушення кримінальної справи стосовно його матері. Процедура підготовки, передачі матеріалів до суду та прийняття рішення не така вже й швидка. Тому й довелося підлікованого хлопчика тимчасово знову повернути матері. Лише коли буде закінчено всі формальності, його направлять до інтернату. І хоч яка непряста доля дітей у казенному домі, вона не буде гіршою, ніж у подібному батьківському.

На ланцюгу

Навряд чи можна назвати своїм домом оселю в

одному із сіл Деражнянського району, в якій жила родина з шістьма дітьми. Тридцятирічна мати, розлучившись із першим чоловіком, який залишив їй двійко хлопчиків, довго не сумувала — знайшла собі іншого п'яницю. У подружжя народилося ще четверо дітей. Але за окочувитою батьки їх не помічали.

Діти виживали, як могли. Двоє старших пішли до бабусі, котра хоч якось годувала та одягала у блаженську одягину із чужого плеча. Хлопці, що мали б учитися вже в четвертому-п'ятому класах, школу не відвідували жодного дня. Тож не дивно, що за плечима підлітків уже було кілька правопорушень.

А їх менші сестра із братами взагалі ледь виживали. Батьки перебивалися випадковими заробітками і часто забували повертатися додому тижнями. А діти весь цей час сиділи... прив'язаними до ліжка.

Навіть собаці на ланцюгу господар кине кістку. А цим малюкам, найменшому із яких було лише два роки, мати «не забувала» перед черговим походом... розсипати на підлозі сирі картоплі. Її і гризли голодні діти цілими днями.

Що з того, що молоді жінку вже притягували до відповідальності за злісне невиконання обов'язків з догляду за дитиною? Видаючи себе за біженку із Закарпаття, яка нібито потерпіла від повені, молодиця ходила сусідніми селами і жебракувала. Часом для того, щоб люди жаліли і подавали більше, брала доньку із найменшим сином. Це були найщасливіші дні для малюків: вони виривалися з домашньої в'язниці і в них з'являлася можливість хоч щось поїсти.

Якщо виходити з точки зору закону, то такі батьки мали б відповідати за кількома статтями, в тому числі і за тими, що передбачають відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність та жебрацтво. Лише ця стаття передбачає покарання у вигляді позбавлення волі строком на п'ять років. Але чи є така стаття, котра б справді покарала їх за ті страждання, що пережили діти? Адже буквально з дня народження вони опинилися у в'язниці, де найлютішими катами були їхні батьки. Наразі дітей забрали. Добре, що встигли, бо дворічне маля — поси-ніле від холоду і голоду — вже ледь дихало. Як зізналися старші діти, котрих розмістили в інтернаті, ані повертатися додому, ані бачити своїх родичів вони не хочуть.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Земля тривоги нашої

Трагічний вихід із безвиході

Як ми вже повідомляли, 29 червня доведена до відчаю 43-річна жителька Алушти викинулася з балкона п'ятого поверху міськвиконкому.

Резонансна подія обростає різними домислами й чутками не лише серед алуштинців, які твердо переконані: ця трагедія пов'язана саме з клаптиком землі, який у жінки відібрали. Це зайвий раз підтвердив і гіркий фінал останнього земельного спору самогубці Наталії Кобелевої, адже земля Південного узбережжя в усі часи є не лише годувальницею, а й предметом суперечок і конфліктів, часом жорстоких сутичок.

Безробітна Наталія Кобелева жила в багатоквартирному будинку на вул. Сергеева-Ценського на окраїнному міському пагорбі. Сусідню пустку поруч з будинком мешканці двадцять років тому розробили й перетворили на невеличкі присадибні городи. Один з них невтомно плакала й Наталія. З нього й жила. Узаконити земельні ділянки виявилось неможливо: люди неодноразово намагалися оформити землю, але безрезультатно. В Алуштинському міськвиконкомі їм систематично відмовляли. Хоча й категоричних заборон на вирощення городини не було, адже багато хто з жителів узбережжя у такий спосіб поповнює свій стіл завжди дорогими тут сілгоспродуктами. Не вживалося досі й жодних насильницьких заходів з ліквідації неоформлених городів.

Та недавно люди дізналися, що їхні городи міськрада віддала фірмі «Алустон-98» для спорудження стадіону. Рішення, затверджене сесією міськради попереднього скликання, вступило в законну силу й було прийняте до виконання, про що попередили власників ділянок. Але звільняти давно оброблювані, «обжиті», озеленені своїми руками території люди не збиралися, намагалися переконати нових власників, що за Земельним кодексом безгоспні землі, які вони обробляють вже два десятиліття, мали б стати їхньою власністю.

Однак представники фірми спершу заходилися вирубувати плодові дерева на цих ділянках, потім зруйнували альтанку, а невдовзі судові виконавці знесли й споруджену Наталією в'язницю. Город Кобелевої розрівняли бульдозерами, а саму Наталію Володимирівну, яка намагалася їх зупинити, ...прив'язали до дерева, «щоб не заважала». Вони переконують: «Конфлікт з громадянкою Кобелевою виник внаслідок того, що в процесі звільнення її ділянки від сміття, після візиту судових виконавців, вона накидалася на робітників з арматурою й усім, що потрапляло їй під руку, тож була зв'язана, протягом десяти хвилин її звільнили».

Сусіди ж по ділянці свідчать, що знайшли Наталію прив'язаною до дерева товстим залізним дротом! Можна лише уявити, який жахливий стрес відчула брутально принижена й ображена людина. Вона кликала на допомогу. Люди відв'язали Наталію Володимирівну й відвезли до лікарні. Звідти вона прийшла по захист і з проханням про поміч у міськвиконком, де якраз відбувалася сесія міськради.

Потрапила в сесійну залу якраз перед самісіньким початком чергового пленарного засідання.

За оповідями очевидців, Наталія чемно підійшла до міського голови Володимира Щербини на розмову. Він каже, що зовні виглядала вона достатньо стримано, та відчувалося, що емоції переповнюють її: «Жінка, позбавлена городу, звернулася з проханням зупинити

беззаконня. Потрібно було відкривати засідання сесії, тож попрохав заспокоїтися — мовляв, у перерві ми з вами побесідуємо. Якщо справді тут можна чимось допомогти, я й виконком постараємось розібратися. Вона, як мені здалося, нормально сприйняла це, повернулася й пішла в зал».

Але відразу після розмови, свідчать очевидці-депутати, відійшла від президії й наблизилася до вікна, переступила низьке підвіконня, вийшла на балкон, сперлась на перила руками й перевалилася вниз.

Усе відбулося в лічені секунди. Невідомим лишилося, чи вирішила вона зробити свій жахливий останній крок зненацька, чи завчасно була готова до нього. А може, сподівалася, що її зупинять, таки допоможуть все виправити в найостаннішу мить? Схоже, що ні.

Людину вже не повернеш. Ведеться слідство, яке, сподіваємося не лише ми, з'ясує всі деталі надто трагічного й резонансного випадку, неупереджено розбереться в цій страшній історії. Таке демонстративне у відчай самогубство наводить багатьох на роздуми про рясні прикросі нашої нинішньої дійсності та збайдужіння і неповажне ставлення до простих людей.

Усі Наталчині сусіди кажуть, що й вони перебувають «на грані» й готові йти до кінця, але вже немає жодних сил роками добиватися правди й відстоювати своє право на мізерний клаптик землі, «бо підтримки не знаходимо ніде». Вони переконані, що будівництво стадіону на колишніх непридатних землях, які вони оживили багаторічною працею, — це просто маскування чергової ринкової оборудки, взаємовигідної для тих, хто давав дозволу на забудову цієї землі. Впевнені: замість стадіону на їхніх городах лаштуються зводити супердороге житло «з видом на море». Вже бачили й рекламу майбутнього багатоквартирного житлового елітного будинку з саме їхньою адресою. Жалкують за тихою й вразливою до неправди Наталією, яка відчайдушно намагалася відстояти своє право на моріжок землі, але ніде не знайшла підтримки, відійшла туди, звідки не повернеться, від повної безвиході, незахищеності й пережитого приниження, не бачачи попереду жодного просвітку, крім одного — відчиненого вікна п'ятого поверху, — кажуть усі, хто її знав. У неї залишився 16-річний син.

Не виключено, що кримінальну справу порушать за статтею «доведення до самогубства».

Хто зупинить земельну лихоманку й пошесть неповаги до людей?

Між тим, не так вже й давно ми писали про обурливий випадок жорстокого побиття, завдання тяжких травм жите-

Фото із сайту alushta.osp-ua.info.

лям цілого багатоквартирного будинку Алушти, котрі намагалися захистити своє подвір'я від захланної «козирної» забудови, чомусь дозволеної тут, під самісінькими вікнами людей, місцевими чиновниками, які зневажили всі існуючі норми закону й будівельні та природоохоронні нормативи. А перед тим у своїх публікаціях ми неодноразово звертали увагу відповідальних органів і осіб на всю ту величезну кількість зловживань, що на них заплющували очі місцеві чиновники, які роками (чи так вже безкорисливо й байдуже?) спостерігали, як поруч із санаторієм «Утьос», замість заявлених у планах забудов скромних «гаражиків для човників», здійснювалися вздовж охоронного (!) й заповідного (!) узбережжя цілі кілометри шести- й восьмиповерхових «палащиків-елінгів».

Алушта стрімко стає дедалі елітнішою, статечних людей вабить сюди аквапарк, комфортабельні пансіонати «Мигдалевий гай», «Море», «Кримські зорі», «Дубна», санаторії «Київ», «Утьос» та й усі інші 83 куротно-оздоровчі заклади, більшість яких зосереджена в Професорському куточку й Партеніті.

Цей курорт прискорено прагне здобути свій шарм і особливий блиск сучасного комфортного містечка біля моря. Натомість, на жаль, так само стрімко втрачає свою привабливість для багатьох тисяч не обтяжених товстими гаманцями простих людей. Хворобливе захоплення так званими уніфікуючими євро-ремонтами й стандартами, які бурхливо, спішно й надто часто недолуго-помпезно втілюють у життя нові власники курорту та їхні невибагливі слухняні помічники, вже давно і дедалі разючіше псує вигляд колись неповторного й чарівного приморського містечка, де вже нині практично не залишилося милих, тихих, обрамлених садками, гліциніями, кипарисами вуличок й оповитих виноградом суто кримських затишних будиночків.

У місті і в розпал цього курортного сезону знову не продихнути від пилу й чаду бурхливої забудови всього і вся, що вкрай негативно позначається на умовах відпочинку.

Непевні «новобуди» вторгаються в заповідні території навально, уже впритул оточили й заблокували від туристів навіть візитку курорту — стародавню цитадель Алустон. Від них потерпають відпочивальники вже й у приморському парку та на самій набережній, на всьому багатокіломет-

ровому узбережжі Професорського куточка. Однак, незважаючи навіть на те, що це питання розглядалося вже й на засіданні Постійної комісії Верховної Ради автономії з рекреаційного, санаторно-курортного комплексів і туризму, влада міста жодних заходів не вживає. Вулицями й набережною цілодобово гуркотять, залишаючи шлейфи пилу й газу, важковаговики й вантажівки будівельних компаній, які вже створили продбазу навіть поруч з... елітним пансіонатом «Море». Біля не менш престижного аквапарку ядуча задимленість від крутих авто, шлагбаум на набережній існує лише для збирання грошей за проїзд, а не заборони руху транспорту вздовж пляжів і рекреаційних закладів, щоб потрапити в які, людям доводиться буквально протискуватися між тісними рядами машин. Псують імідж курорту й украй забруднені території, темні «вулиці розбитих ліхтарів», повсюди відсутні й контейнери та урни для сміття.

Тож гості й жителі Алушти не мовчать і пишуть нам до редакції про нездатність місцевої влади навести порядок на до-недавня чарівній території.

Скаржаться: уже навіть велетенську ділянку центральної набережної Алушти в районі морвокзалу перетворено на масштабний будмайданчик, роботи на якому ведуться з ранку до ночі, хоча пояснити це лише успіхом комерсантів, щоб устигнути ошасливити відпочивальників новими розвагами вже цього літа, важко. Адже йдеться про захоплення дуже дорогої й привабливої території біля хвиль, в самісінькому центрі міста, яка здавна стала улюбленим місцем відпочинку алуштинців і гостей курорту. Замість колишніх доступних атракціонів нині тут без усяких дозволів і узгоджень розгорнулося спорудження капітального, щонайменше двоповерхового, стаціонарного розважального комплексу з каменю й метало-конструкцій біля самісінького прибою, що категорично заборонено. Спішно замурують набережну, пірси й причали люди без дозволу місцевого архітектора, відділу капітального будівництва, всіх інших дозвільних установ, організацій і документів, щоб поставити їх і громадськість перед фактом готовності об'єкту, адже давно відомо: тоді вже важче буде щось вжити проти самочинних, проте спритних забудовників.

Обурені жителі Алушти в комітетах самоорганізації громадян вже зібрали й підписи

по всіх мікрорайонах міста під зверненням до керівництва Алушти і Криму, але на їхні протести не відреагував ніхто досі.

Тим часом факти земельних зловживань на півострові множаться невпинно. Хто ж нарешті зупинить цю вакханалію землезахоплень і манію бездумного та протиправного забетонування чарівного кримського узбережжя?

Чи за політичними змаганнями у нашої владної еліти до майстрів забирати землю «на хапок» все руки не доходять? Адже минув уже рівно рік, як під час засідання на півострові міжвідомчої комісії з перевірки використання земель в Криму було наголошено: «Земельна криза в автономії стала фактором національної безпеки України». Переглядають позиції щодо експертної оцінки земель, розбираються з експертами-оцінниками, що мали ліцензії Держкомзему, «які вели роботу без ефективності для ринкової системи», створюють автоматизовану систему єдиного земельного кадастру, кордони і межі земель на території півострова за цивілізованими європейськими мірками, інвентаризують, розбираються з непрозорим продажем і відвертим менджуванням землями на території Нікітського ботанічного саду, Ялтинського лісо-гірського природного заповідника, унікальних узбережних парків, радгоспів-заводів Національного виробничо-аграрного об'єднання «Масандра», інституту вина й виноробства «Магарач», Алуштинського садово-паркового музею-заповідника та інших охоронних і безцінних землях, в курортних містах і селищах усього Південнобережжя, які досі залишаються без генпланів, вводять цілий ряд законодавчих актів як на рівні Верховної Ради Криму, так і парламенту України, які б дозволили сформувати прозорий і цивілізований земельний ринок, розробляють широко розрекламований перспективний план розвитку морського берега, унеможливають кулурність у земельних питаннях, намагаються покарати й назвати конкретні прізвища осіб, винних у розбазарюванні кримських земель... — досі.

Земельно-будівельні катаклізми й скандали півострова тривають і загострюються, а безцінні кримські землі допродують оптом і в роздріб з шаленим зиском. Адже, за підрахунками фахівців, корупціонери позбавляють Крим заповідної землі на 1500000000 доларів. Кримський гектар так і не набув законного виміру, хоча декларують потребу «гасіння пожежі» земельної проблеми всі. Коли ж дочекаємося обіцяного недопущення розтринькування Південного берега? Може, вже запізно, адже нині ледь не весь берег опинився за приватним парканом. Проте й нині грабунок наших дітей і онуків триває, адже йдеться про загальнонародний, національний скарб. А ми ще дивуємося останньому спалаху самозахоплення землі з боку неможливих верств кримських татар та представників інших народів півострова.

Боротьба за сотки на Південнобережжі триває. Повернення «блудного» гектара поки що не очікується.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

БАЛАНС			
Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу 3	(тис.грн.) На кінець попереднього фінансового року 4
1	2	3	4
1	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	27218	29231
3	Кошти в інших банках	11725	19689
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	(185)	(527)
3.2	Резерви у відсотках до активу	1,58	2,68
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	16510	9000
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	1129	13234
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(2)	(671)
5.2	Резерви у відсотках до активу	0,18	5,07
6	Кредити, що надані:	427010	350634
6.1	Юридичним особам	345856	290900
6.2	Фізичним особам	81154	59734
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(11335)	(10763)
6.4	Резерви у відсотках до активу	2,65	3,07
9	Основні засоби	22328	21799
10	Нематеріальні активи	641	638
11	Нараховані доходи до отримання:	3373	3352
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	204	418
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	1156	1072
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(1191)	(1137)
11.4	Резерви у відсотках до активу	87,6	76,3
13	Інші активи	2199	2360
13.1	Резерви під інші активи	(36)	(27)
13.2	Резерви у відсотках до активу	15,87	21,77
15	Усього активів	499384	436812
16	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	14810	16787
17	Кошти юридичних осіб	242624	209382
18	Кошти фізичних осіб	139350	130888
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	1824	1448
22	Відстрочені податкові зобов'язання	2769	2769
23	Інші зобов'язання	20699	601
24	Усього зобов'язань	422076	361875
25	Власний капітал		
25	Статутний капітал	36000	36000
26	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	(474)	(9)
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	35374	2121
29	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	3488	3549
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	1965	2026
31	Прибуток/Збиток минулих років	61	28270
32	Прибуток/Збиток поточного року	2859	5006
33	Усього власного капіталу	77308	74937
34	Усього пасивів	499384	436812

Примітка "Рахунки довірчого управління" (тис. грн.)				
Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+/-)
1	2	3	4	5
2	Поточні рахунки банку-управителя з довірчого управління	756	-	756
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	756	-	756
11	Рахунки установників	756	-	756
14	Усього за пасивними рахунками довірчого	756	-	756

Примітка "Окремі показники діяльності банку"			
Рядок	Найменування рядка	На звітну дату 3	Нормативні по-казники 4
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу1 (%)	21,46	не < 10%
2	Поточна ліквідність2 (%)	61,05	не < 40%
3	Рентабельність активів3 (%)	1,27	X
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	33785	X
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	6,93	X
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,08	X
6	Сума сплачених дивідендів за 2005 рік на одну:	-	X
6.1	Просту акцію	-	X
6.2	Привілеювану акцію	-	X
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку	1.ТОВ"Лізінг-Фінанс" – 41,40%; пряма участь; 2. ТОВ "Корнер" – 18,66%; пряма участь; 3. ТОВ "Омікс-Фінанс" – 13,35%; пряма участь. Всі учасники – резиденти України, код країни 804	
Голова Правління Головний бухгалтер		Байрака Владислав Михайлович Шведов Олег Аркадійович	

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 11.07.2006 р. по справі №Б 24/178-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Санрайс» (код ЄДРПОУ 31906721; 49033, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 147) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, тел.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 11.07.2006 р. по справі №Б 24/177-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Себек» (код ЄДРПОУ 33577383; 49033, м. Дніпропетровськ, вул. Щорса, буд. 4) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, тел.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 11.07.2006 р. по справі №Б 24/176-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Монтаж» (код ЄДРПОУ 19382889; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Перемоги, 44/1) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, тел.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Загублена ліцензія ТОВ «КОМПАНІЯ «ЛАЙНБУД-К»,
серія АБ №204485, наказ №27-Л від 02.08.2005 року,
видана Державним комітетом України з будівництва та архітектури.

Ухвалою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Т. Г. Шевченка, 18/1) від 15.06.2006 р. порушено провадження у справі №8/334-06 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Лебединська спеціалізована колона №11» (42200, Сумська обл., м. Лебедин, вул. Сумська, 94, код ЄДРПОУ 01527436, п/р №26005253970001 в СФ КБ «Приватбанк», МФО 337546), введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гржебинську М. А. (ліцензія серії АБ №116036 від 16.11.2004 р., адреса: 40030, м. Суми, вул. Гагаріна, 2, тел./факс: (0542) 221-406).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Фінансова звітність

АБ

«АВТОЗАБАНК»

за другий квартал 2006 року

Банківська ліцензія № 106 від 29.12.2001 03035, м. Київ, вул. Урицького, 45			
Звіт про фінансові результати			
Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу	
		поточного року	попереднього фінансового року
1	2	3	4
(тис. грн.)			

1	Чистий процентний дохід:	11066	8464
1.1	Процентний дохід	32237	20614
1.2	Процентні витрати	(21171)	(12150)
2	Чистий комісійний дохід:	2441	3208
2.1	Комісійний дохід	2556	3355
2.2	Комісійні витрати	(115)	(147)
3	Торговельний дохід	421	421
6	Інший дохід	845	351
7	Усього доходів	14773	12444
8	Загальні		
	адміністративні витрати	(3496)	(3009)
9	Витрати на персонал	(5571)	(3929)
11	Інші витрати	(3040)	(2307)
12	Прибуток від операцій	2666	3199
13	Чисті витрати на формування резервів	378	(853)
15	Прибуток до оподаткування	3044	2346
16	Витрати на податок на прибуток	(185)	-
17	Прибуток після оподаткування	2859	2346
19	Чистий прибуток/збиток банку	2859	2346

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" (тис. грн.)				
Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+/-)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	2747	1922	825
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	48637	59288	-10651

ВНЗ «Національна академія управління» оголошує конкурс на заміщення посади доцента кафедри суспільних наук (спеціалізація - політологія, соціологія). Термін подання документів до 15 серпня 2006 року.

Контактні телефони:
(044) 246-24-44;
246-24-46.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 15.06.2006 р. по справі №Б 24/2/05 С(Ф) Г «Мисливське» (код ЄДРПОУ 20219172; 52560, Дніпропетровська область, Синельниківський район, с. Циганівка) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, тел.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 03.07.2006 р. по справі № Б-39/155-05 сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Перемога» (ЄДРПОУ 00708160, Харківська обл., м. Богодухів, вул. Леніна, 268) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сорокіна М. І. (ліц. АА № 779291 від 04.10.2004 р., м. Харків, вул. Добролюбова, 18, кв. 184).

Баланс за II квартал 2006 року			
Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу 3	На кінець попереднього фінансового року 4
1	2	3	4
1	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	47 138	14 702
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України.	0	0
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2	Резерви у відсотках до активу	256 588	245 237
3	Кошти в інших банках	(9 196)	(6 687)
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	4	3
3.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	14 951	11 829
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	(588)	(3)
5.1	Резерви у відсотках до активу	67 533	49 431
5.2	Резерви у відсотках до активу	42 696	30 537
6	Кредити, що надані:	24 837	18 894
6.1	Юридичним особам	(3 105)	(3 416)
6.2	Фізичним особам	5	7
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	0	2310
6.4	Резерви у відсотках до активу	(0)	(462)
7	Цінні папери, що утримуються до погашення	0	20
7.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	0	0
7.2	Резерви у відсотках до активу	0	20
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	4 031	3 995
9	Основні засоби	45	50
10	Нематеріальні активи	1 166	676
11	Нараховані доходи до отримання:	203 755	9 36
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	34	0
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	(36)	(36)
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	83	100
11.4	Резерви у відсотках до активу	0	0
12	Відстрочені податковий актив	0	0
13	Інші активи	351	207
13.1	Резерви під інші активи	0	(4)
13.2	Резерви у відсотках до активу	0	13
14	Довгострокові активи, призначені для продажу	0	0
14.1	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
14.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
15	Усього активів	378 878	317 829
16	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	20 564	17 510
17	Кошти юридичних осіб	203 755	190 093
18	Кошти фізичних осіб	110 134	68 707
19	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	3 069	2 787
22	Відстрочені податкові зобов'язання	100	30
23	Інші зобов'язання	665	211
24	Усього зобов'язань	338 287	279 318
25	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	36 000	36 000
26	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
27	Емісійні різниці	0	0
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	2 511	1 126
29	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	0	0
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	0	0
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30	Резерви переоцінки цінних паперів	0	0
31	Прибуток/Збиток минулих років	0	0
32	Прибуток/Збиток поточного року	2 080	1 385
33	Усього власного капіталу	40 591	38 511
34	Усього пасивів	378 878	317 829

Примітка "Рахунки довірчого управління" ТОВ "АРТЕМ-БАНК" за II квартал 2006 року				
Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу (звітний рік) 3	На кінець попереднього фінансового року (попередній рік) 4	Зміни після дати останньої річної звітності (+/-) 5
1	2	3	4	5
1	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	0
2	Поточні рахунки банку – управителя з довірчого управління	710	615	94
3	Резерви під заборгованість за операціями довірчого управління	27 696	17 101	10 595
4	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	0
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	0
6	Інші активи в довірчому управлінні	0	0	0
7	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	0
8	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	0
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	28 406	17 716	10 689
10	Фонди банківського управління	28 406	17 539	10 866
11	Рахунки установників	0	0	0
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
13	Доходи від операцій довірчого управління	0	177	-177
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	28 406	17 716	10 689

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ СТІРЛОЧНИЙ ЗАВОД»

Повідомляємо вас, що Правління товариства прийняло рішення про скликання загальних зборів акціонерів БАТ «Дніпропетровський стрілочний завод» на 13 вересня 2006 року о 13:00 годині за адресою: м. Дніпропетровськ, пр-т Калініна, 47 (палац культури ім. Ілліча).

Порядок денний:

- Відкриття та обрання Голови та членів Правління Товариства.
- Відкриття та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
- Відкриття та обрання Голови та членів Спостережної ради Товариства.
- Про зміну реєстратора, що здійснює ведення системи реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.
- Внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.
- Про внесення змін та доповнень до внутрішніх документів Товариства.

Реєстрація акціонерів та їх представників відбується 13 вересня 2006 року з 11:00 до 12:45 за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам акціонерів – паспорт та доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.

Телефон для довідок: (0532) 18-17-90.

Правління Товариства.

Постановами Господарського суду Вінницької області від 20.06.2006 р. визнано банкрутами:

- По справі №5/182-06 Фермерське господарство «Колос» (22052, с. Чудинівці, Хмельницький р-н, Вінницька обл., код 20102665).
- По справі №5/183-06 Приватне підприємство «Абас» (22050, с. Жданівка, Хмельницький р-н, Вінницька обл., код 31346344).
- По справі №5/184-06 Приватне підприємство «Голь» (22050, с. Жданівка, Хмельницький р-н, Вінницька обл., код 30807193).

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства (21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Фінансовий звіт ТОВ "АРТЕМ-БАНК" за II квартал 2006 року				
Звіт про фінансові результати за II квартал 2006 року				
(тис. грн.)				
Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу		
		поточного року	попереднього фінансового року	
1	2	3	4	
1	Чистий процентний дохід:	7 378	7 777	
1.1	Процентний дохід	22 081	16 783	
1.2	Процентні витрати	(14 703)	(9 006)	
2	Чистий комісійний дохід:	1 608	1 350	
2.1	Комісійний дохід	2 155	1 591	
2.2	Комісійні витрати	(547)	(241)	
3	Торговельний дохід	916	831	
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0	
5	Дохід від участі в капіталі	0	0	
6	Інший дохід	(34)	30	
7	Усього доходів	9 868	9 988	
8	Загальні адміністративні витрати	(2 062)	(1 904)	
9	Витрати на персонал	(1 226)	(577)	
10	Втрати від участі в капіталі	0	0	
11	Інші витрати	(1 678)	(2 847)	
12	Прибуток від операцій	4 902	4 660	
13	Чисті витрати на формування резервів	(2 262)	(3 944)	
14	Дохід/Збиток від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0	
15	Прибуток до оподаткування	2 640	716	
16	Витрати на податок на прибуток	(560)	(666)	
17	Прибуток після оподаткування	2 080	50	
18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0	
19	Чистий прибуток/збиток банку	2 080	50	
Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" ТОВ "АРТЕМ-БАНК" за II квартал 2006 року				
Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу 3	На кінець попереднього фінансового року 4	Зміни після дати останньої річної звітності (+/-) 5
1	2			
1	Гарантії, що надані	807	137	+670
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	10 282	13 822	-3 540
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	19 266	14 541	+4 725
5	Надана застава	42 400	41 800	600
Примітка "Окремі показники діяльності банку" ТОВ "АРТЕМ-БАНК" за II квартал 2006 рік				
Рядок	Найменування рядка	На звітну дату 3	Нормативні показники 4	
1	2			
1	Адекватність регулятивного капіталу1 (%)	12,71	Не менше 10	
2	Поточна ліквідність2 (%)	82,04	Не менше 40	
3	Рентабельність активів3 (%)	1,25	X	
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	3921	X	
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	1,23	X	
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	X	
6	Сума сплавчених дивідендів за 2005 рік на одну: 6.1 Просту акцію	0	X	
6.2	Привілеювану акцію	0	X	
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку	ТОВ "Парадізма" Код країни -804. Прямка участь -90,25% Опосередкована участь - 0 %	X	
Голова Правління			О.Г.Білоненко	
Головний бухгалтер			В.М.Луцький	

19 липня в Україні утримається мінлива хмарність. У північних, центральних та східних областях пройдуть короткочасні дощі, грози, подекуди град. Температура вночі 10—15 градусів, на півдні до 18; вдень 22—27, у південних областях та на Закарпатті місцями до 30 градусів. Вітер північно-західний та північний, 7—12 м/с.

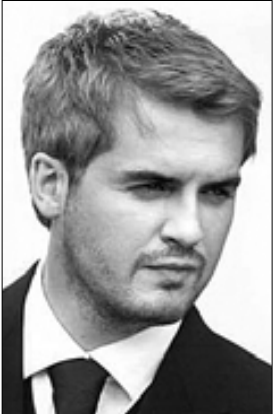
■ ІЗ ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ

Японці запропонували «татушці» зіграти Катерину II

Представники однієї з японських кіностудій зробили «царську» пропозицію солістці групи «Тату» Олені Катиній. Вони розглядали в рудій співачці схожість з російською імператрицею Катериною II і запропонували їй перетілітися в образ знаменитої правительки. Вибір представників кіностудії був не випадковий, тому що група «Тату» дуже популярна в Японії.

Для Олени Катині, у якої, на думку японських режисерів, типово слов'янська зовнішність, це перша роль у кіно. Фільм зніматимуть у Санкт-Петербурзі.

Олександр Пономарьов уперше жениться!

Обраницею одного з найзавидніших наречених країни — Олександра Пономарьова — стала 20-літня Вікторія, студентка економічного факультету Національного університету імені Шевченка.

За словами прес-аташе співака, Олександр познайомився з Вікою в січні цього року на святі Маланки в Українському домі. А вже в квітні розвіялися суперечливі чутки про романи співака: новий кліп на пісню «Ти дочекайся мене» він присвятив саме Вікторії, своєму «промінчикові світла», як він

назвав обраницю в одному з інтерв'ю. Музика, написана ще два роки тому, чекала, доки на слова надихне нове кохання.

Суджена виявилася дівчиною скромною, зніматися не схотіла, і тому її замінила схожа на неї танцівниця — кучерява шатенка. У червні Олександр і Вікторія побували разом на «Іграх патріотів». І, мабуть, зрозуміли, що не можуть одне без одного. Одружитися герої збираються в другій половині серпня. Пономарьову на той час стукне 33 роки — цілком достатній вік для першого законного шлюбу! Адже з Оленою Мозговою Олександр дев'ять років жив у цивільному шлюбі.

«Сніданку» треба відпочити

Команда «Сніданку з «1+1» добре попрацювала і вирішила відпочити. Для ведучого Олександра Рассказова (на знімку) робота в ранковому ефірі багато чого дала. Він почав активно займатися спортом. Зізнається, що давно хотів зробити це, але пізно прокидався і бракувало часу. А тепер після ефіру він ходить до спортзалу, лягає спати не пізніше 22.00 і чувається бадьоріше і здоровіше. А вранці ведучому доводиться робити зарядку для мовного апарату. За підйому о чотвертій годині часом важко виговорити «З добрим ранком!», а не те що вийти в прямий ефір. У відпустці розпорядок дня трохи інший. Головне утекти подаль від комп'ютерів, Інтернету, мобільних телефонів...

Шеф-редактор «Сніданку» Ірина Малихіна вибрала «глушину» у Криму, ведучий Юрій Громницький — Дзен-буддійський монастир у Польщі, де буде займатися медитацією і східними єдиноборствами, ну а Олександр Рассказов після Туреччини збирається мандрувати Україною.

Сторінка підготовлена за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів www.subscribe.ru, www.kinomania.ru, www.planet.nl, www.winni-the-pooh.ru та власних кореспондентів.

Природна музика

На тому тижні в карпатському селі Шешори, що на Івано-Франківщині, відбувся Міжнародний фестиваль етнічної музики та ленд-арту.

За чотири роки фестиваль набув у світі великого резонансу. У цьому році в Шешори з'їхалося більш як вісім тисяч людей. Наметові містечка прикрасили всі пагорби навколо стадіону, де проходили концерти. Загалом в події брали участь співаки, художники, екологи, та всі, хто не є байдужим до знищення природи. Художники ленд-арту шукали натхнення у природі. Свої композиції, або «об'єкти в навколишньому світі», вони створювали з того, що буквально лежало під ногами. Митці творили просто на річці: викладали з каміння пірамідки, малювали білою фарбою дивні кола на березі. Не поталанило проекту Петра Бевзи «Той, що змінює шкіру» — місцеві жителі вирішили, що річка за ніч нанесла сміття і швиденько розібрали завал, не підозрюючи, що руйнують мистецтво. Всі ленд-артові проекти розташували на маршруті так званої екостежини, якою фахівці-біологи водили екскурсії, знайомлячи з багатою природою Карпат.

В очікуванні концертів народ не нудьгував: хтось вчився плести ляльок з соломи, хтось ліпити сирних коників, хтось грати на шумових інструментах, а хтось танцювати східні танці. Але головною в Шешорах усе ж таки була музика. Цього року на фест приїхали музиканти з усіх усюд і представляли найрізноманітніші напрями: від автентичного фольклору до етно-лаунжу та року. З Великої Британії прибув у Шешори виконавець на волинці Джонатан Шорланд та його колега по дуету Кліфф Степлтон (на знімку), який грає на дивному інструменті під назвою хурді-гурді, дуже схожому на українську ліру.

Одним із кращих виступів на фестивалі одностайно визнали концерт німецького гурту «Di Grine Kuzine». Веселий музичний квінтет із Берліна «підкупив» усіх тим, що поклав шевченкове «Реве та стогне» на дивний «музон», щось середнє між реггей та коломийками. Чисту автентичну на фестивалі грали гурти «Петровічі» (Карпати) та «Гудакі» (Закарпаття), приазовські грецькі гурти «Аргин» та «Тімане», рідинний ансамбль Лупанів (Бессарабія), київські формації «Божичі» та «ДахаБраха». Моторно виступали «Гайламаки», «Гурт Йо'Гурт» з Києва та івано-франківська «Перкалаба», яка поставила в програмі фестивалю жирну крапку.

Оксана ТОНЧАРУК.

Український дубляж дає прибуток

Прокат американського мультфільму «Тачки», дубльованого українською мовою, не тільки окупив витрати, пов'язані з дубляжем, а й дав непоганий прибуток. Про це заявив Богдан Батрух, генеральний директор фірми, що виконувала озвучування, — BSH Film Distribution. Вона також дублювала ігровий фільм «Пирати Карибського моря: Сундук мерця».

За словами пана Батруха, прокат української версії був успішніший від російськомовної, що дало компанії додатково майже 150 тисяч доларів. Навіть у східному регіоні на україномовних «Тачках» глядачів було більше.

Батрух відзначив, що успіхом українського дублювання зацікавилася фірма-виробник «Тачок» — компанія Walt Disney

Pictures, представники якої взяли участь у дубляжі «Піратів...».

У свою чергу, в. о. віце-прем'єра з гуманітарних питань В'ячеслав Кириленко підкреслив, що «Тачки» довели конкурентоспроможність україномовного дублювання і висловив надію, що «Пирати...» підтвердять це.

Текст дубляжу «Піратів...», як і текст до «Тачок», написав Олекс Негребецький, відомий нашому глядачеві як хрещений батько-перекладач «Альфа». В озвучуванні брали участь такі знаменитості, як Остап Ступка (Вілл Тернер) і Богдан Ступка (Білл Тернер), Інна Белікова (Елізабет Стоун) і лідер групи «Танок на майдані Конго» Фагот (капітан Джек Горобець).

«Шрек-3» залучить дівочий «спецназ»

У мультфільмі «Шрек-3» діятиме особливий бойовий підрозділ, що складається з казкових принцес — Попелюшки, Білосніжки, Сплячої красуні, а також герої легенди про короля Артура. Прем'єру третьої частини анімаційної комедії призначено на травень наступного року.

Казковим героїням французьких і німецьких казок разом із принцесою Фіоною доведеться боротися з Прекрасним принцом і його прихильниками, а Шреку, Котові в чоботях, Осліві, Ланселоту і Мерліну належить переконати Артї, майбутнього короля Артура, в потребі вступити на престол.

«Шрек-2», що вийшов на екрани 2004 року, дав своїм творцям 916 мільйонів доларів. Збори від першого мультфільму (2001) становлять приблизно 500 мільйонів доларів.

ЦЬОГО
19 ЛИПНЯ

■ **1914.** Німеччина оголосила війну Росії.
■ **1931.** У Львові створено Українське селянське об'єднання. (1934-го заборонено польськими властями.)
■ **1938.** Народився грузинський співак і актор Вахтанг Кікабідзе.
■ **1946.** Помер академік Олександр Богомолець.
■ **1971.** Народився боксер-професіонал Віталій Кличко.
■ **1980.** У Москві відкрились XXII Олімпійські ігри. (45 держав бойкотували їх через введення Радянським Союзом військ до Афганістану.)

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДЯ.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікації.
► Рукописів не повертаємо.
► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн.
та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденок В. І.

(Друкарня «Нормальніе цены»)

61068, м. Харків,

вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 141

ВАТ «Видавництво

«Київська правда»

04136, м. Київ,

вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2725

Фотоформи виготовлено

в КЦ редакції газети

«Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня

1991 року.

Адреса редакції: 03047,

Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 454-84-92;

телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,

454-81-34,

454-81-44;

телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua

— загальний

reklama@golos.com.ua —

відділ реклами

let@golos.com.ua —

відділ листів

foto@golos.com.ua —

відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів

використовується інформаційно-пошукова система Верховної

Ради України «Законодавство»

4 820094 010022 >